

el pèsol negre

Publicació llibertària de l'Alt Llobregat i Cardener

GRATIS

8.000 exemplars

II època núm. 25

Desembre 2005-gener 2006

La Justícia garanteix la impunitat policíaca

▲ Els fets de novembre del 2004 a Berga: la Justícia tapa les vergonyes dels mossos que van protagonitzar l'abús d'autoritat.

▲ Condemnen a un dels encausats del CSO La Cocktelera de Manresa: tota persona és culpable si ho diu la policia./pàg 4 i 10

► Berguedà

Garrofes a Santa Maria la Tenebrosa /pàg 14

Segrestat un Sant al Berguedà /pàg 15

El grup autoanomenat "Les Pubilles de Belzebú" segresten un Sant i amenacen amb sodomitzar-lo si no es compleixen una sèrie d'exigències.

► Bages

Els negocis d'Ausa a Irak /pàg 4

► Arreu

Reoberta la querella per tortures als joves de Torà /pàg 17

La llarga lluita del poble Saharià per la seva terra i llibertat /pàg 19-20

dossier **A** central

5 ANYS DE PÈSOL

L'okupació no s'atura a Manresa

Just després del desallotjament del Centre Social Okupat (CSO) Na Bastardes i les dignes protestes que va provocar, s'inaugura a Manresa el CSO La Tremenda, okupat el passat mes de març pel col·lectiu de dones "Columna Clitoriana". /pàg 3 i 4

El Parc Tecnològic de la Catalunya Central i l'especulació /pàg 5

El projecte de Parc Tecnològic de la Catalunya Central entre d'altres qüestions per-

met la capitalització dels límits urbans i la cosificació del Parc de l'Agulla.

Patum, patrimoni de qui o de què? /pàg 9

La Patum ha passat a ser Patrimoni de la Humanitat, però segueix sent dels de sempre.

D'altra banda la ciutat de Berga es consolida com a bona candidata a patrimoni de la mediocritat.

L'Ajuntament de Berga fa pudor /pàg 6-9

Efectivament, massa coses i des de fa massa temps que no rutllen al consistori berguedà. D'una banda, mentre es predica la "participació ciutadana" es practica la prohibició de facto del normal funcionament de l'associacionisme.

D'altra banda, la recent aprovada "ordenança de convivència ciutadana i bon govern de Berga" podria haver estat signada per Franco. Finalment, l'espectacle que TOTS els polítics estant donant arrel del "cas Isanta" és veritablement indignant.

Ja ha arribat l'hivern amb un fred intens, però no per això ens hem quedat glaçats, altres han sigut els motius... i no pas pocs, que quasi ens glacen la sang. I és que encara que siguem conscients de l'irracional, caòtic i injust món en el que vivim encara ens poden sorprendre. Alguns exemples els trobem a les nostres comarques:

Aquest passat mes de novembre han jutjat a un jove manresà acusat falsament d'haver trencat un dit a un mosso durant el desallotjament il·legal d'una casa okupada. Els mossos van entrar cridant i esbotzant tot el que trobaven, el dit se'l va trencar així i no de capa altra manera. Tres anys i mig de presó li demanen el fiscal i l'acusació particular al jove de Manresa, i una suculenta indemnització pel mentider del mosso (serà per fer-se la cirurgia estètica i escurçar-se el nas). Ens desallotgen, ens detenen, ens roben... i encara ens demanen civisme...

D'això sí que en saben, d'exigir civisme,.. de "posar" per les fotos; tot ben bonic de cara a la galeria; ni gent dormint al carrer, ni gent oferint el seu cos a canvi de diners, ni "botellón", ...Doncs comenceu a gestionar una altra política de l'habitatge, que no t'hagin d'extirpar un ronyó per llogar un pis. Feu que el treball sexual sigui com qualsevol altre. No poseu traves perquè els joves es puguin gestionar els seus espais per fer-hi festes, concerts, xerrades,... el que vulguin! I és que ara... de l'hipocresia en diuen civisme.

Aquest mes de novembre han posat cívicament unes quantes vegades per la foto, han de netejar-se la cara, fer-se el demòcrata, per això van sortir quasi totes les i els polítics el 25 de novembre al carrer en contra de la violència de gènere, (aberració social que s'està convertint en el fenomen titular de les pàgines de successos de tots els diaris). Però això no es soluciona amb Dies Internacionals ni amb notícies sensacionalistes, sinó amb una transformació social que eradiqui les bases patriarcales, tan arrelades, que sustenten aquesta societat..... casi na'!

Però els cívics-hipòcrites han continuat fent-se més fotos. A la de la Cimera Euromediterrània si han trobat a faltar cares, potser alguna es va quedar bloquejada en alguna mur de la vergonya de Ceuta o Melilla, o en algun dels exhaustius controls de seguretat que no deixaven passar ni a l'apuntador, o bé els hi van barrar el pas en alguna de les fronteres que es van tancar per l'ocasió, (no fos cas que es colessin els antisistema i s'encomanés la revolta social de França). Però bé, encara que no hi fos tothom es van posar d'acord en què s'ha de combatre el terrorisme. I aquí tornem a tenir problemes de lèxic: si bombardeges a una població causant milers de morts, ets el president de la població més demòcrata del món que lluita per la llibertat; en canvi, si tires pedres per defensar casa teva, t'autodefenses per la pròpia subsistència, ets un terrorista.

Si defenses la reunió amb els teus amics, també demòcrates com tu, amb unes extremíssimes normes de seguretat que comporten seguiment del clavegueram per possibles bombes, míssils apuntant al cel per possibles atacs aeris, desviació del trànsit, i una munició incalculable en mans dels policies que et custodien estàs treballant per la democràcia i la llibertat...Costa de creure. Però si no et creus les seves paraules, protestes, formes part de col·lectius, vas a manifestacions... també et poden considerar terrorista.

Això és el que els hi ha passat a tres joves de Torà als quals els hi demanen 15 anys de presó i mig milió d'euros acusats d'haver cremat caixers automàtics quan tenien 16 anys. Aquests tres joves els van detenir sota la llei anti-terrorista l'any 2003, van patir tortures, algun d'ells encara no ha parlat amb cap jutge. Aquest mes de novembre els han fet anar a Madrid, a l'Audiència Nacional per dir-los que des d'ara els hi començaran a retenir el sou per començar a pagar el deute (??) que tenen amb l'estat.... amb el que demanen fins i tot els seus néts estaran pagant!

En aquesta societat les lleis i les presons estan fetes per mantenir els privilegis de qui ja en té, i qui es busca la vida per sobreviure: a la presó! I qui protesta: terrorista, a la presó! Per lliurar-te'n t'has de dir Ybarra, estar forrat de cuartos i haver robat molts i molts milions a tots els contribuents.

Per això és important i necessari poder continuar treballant amb una publicació com la que tens a les mans, per continuar denunciant, per continuar criticant, perquè no ens faran callar! Ens heu desallotjat de Na Bastardes, però no heu acabat amb nosaltres, ni amb les nostres idees. Continuarem lluitant, continuarem cridant, continuarem creant espais d'autogestió, continuarem creant espais de contrainformació! El que tens a les mans n'és una mostra, aquest és el cinquè any de la segona època del Pèsol Negre, cinc anys continuant donant la bara, obrint espais de debat, informació, crítica, protesta, autogestió. Aquí estem i no marxem!!!!

Sumari

Pàgina 3: 2 de desembre, Na Bastardes desallotjada.

Pàgina 4: Inauguració del CSO La Tremenda.

- Els negocis d'AUSA a l'Irak.
- Condemna a un dels encausats de La Cocktelera.
- Accions contra l'estatut a Navarcles.
- "Ecologistas en acción" uns altres ignorats de l'anarquisme.

Pàgina 5: Algunes qüestions sobre el Parc Tecnològic del Bages.

Pàgina 6: De la participació ciutadana a la hipocresia.

Pàgina 7: Polítics berguedans el pitjor de cada casa.

- Patrimoni de què o de qui?

Pàgina 8: Qüestionari sobre la nova normativa municipal de Berga.

Pàgina 9: L'atenció psicològica després dels fets de Patum i el nostre Ajuntament.

- Continuació del qüestionari sobre la nova normativa municipal de Berga.

Pàgina 10: La justícia garanteix la impunitat policíaca.

- Negligències arxivades.

Pàgina 11-13: DOSSIER 5 ANYS DE PÈSOL NEGRE.

Pàgina 14: Violència religiosa a la Salle.

- Detenció irregular dels mossos d'esquadra a l'Hospitalet.
- Santíssims gois de Santa Maria la Tenebrosa.

Pàgina 15: Segresten un Sant d'una capella del camí de Queralt.

- "Multicines Catalunya" de Berga explotadores!

Pàgina 16: 2005 Berga, Torà, París... cròniques de la repressió.

Pàgina 17: Noves esperances a Torà: reoberta la querrela per tortures.

Pàgina 18: Perquè diem NO a la MAT.

- Crònica del concert per l'autogestió de la informació.

Pàgina 19: Breve introducció a la lluita de liberació de los saharauis.

Pàgina 20: Sàhara occidental, tan lluny tan aprop.

- Josep Massana un anarcosindicalista de Vilada.

Pàgina 21: Continuació de l'article Josep Massana un anarcosindicalista de Vilada.

Pàgina 22: Llibertat i poesia.

- Còmics.

Pàgina 23: Ressenyes, poesia i agenda.

Pàgina 24: Entrevista a "The Mentés".

I recorda...

Edita: Col·lectiu Pèsol Negre. El Pèsol Negre no és el portaveu de cap associació ni entitat. El col·lectiu Pèsol Negre és obert i canviant i no representa a ningú, solament a qui en forma part a cada moment. D'altra banda, com a

col·lectiu només intentem assumir l'editorial i les grans línies de la publicació, la resta de textos són responsabilitat dels irresponsables dels seus autors. A qui li piqui que es rasqui.

Tancament d'aquesta edició: 20/12/2005

En aquest Pèsol Negre han participat: Jos, Pep i tu, Un bastard, Un, Les tremendes, Hiram Gascoine, Gbx, Barrikada, Milicianu, Boicot preventiu, La pantera negra, Secció Sindical CGT-correus Manresa, ACSGIC, Barrufet rondinaire, Cunillets d'indies, Pubilles de Belzebú, Vincenzo Brandemburgo, Manuel Arcs, Plataforma NO a la MAT, El quemao, M., Blanka, Roger, Dos, El Obtuso, Lola de Bellaesguard, The Mentés, Plataforma contra el pla Caufec, La mona lisa, Un Amigo, Losdelcliper.

Atenció: Aquesta revista la fem entre totes i tots i per això és important que ens feu arribar els vostres articles de denuncia, pensaments, poemes, etcètera. Intentem publicar-ho tot, tingueu paciència.

Directori

*BERGA: Ateneu Llibertari del Berguedà: c/ Pinsania núm. 7 bxos, Berga 08600. Adreça electrònica: allibergera@hotmail.com i ateneullibertari@berguedallibertari.org Associació Cultural

Columna Terra i Llibertat (col·lectiu difusor del pensament i la pràctica anarquistes): c/ del Balç núm. 4 baixos, Berga. Adreça postal: apartat de correus 16 Berga 08600. Adreça electrònica: actll@berguedallibertari.org www.berguedallibertari.org (Portal llibertari del Berguedà on trobareu les pàgines web dels col·lectius llibertaris berguedans). Centre d'Estudis Josep Ester Borràs (centre de documentació, recerca i difusió de la història social de la comarca): c/ del Balç núm. 4 baixos, Berga. Adreça postal: apartat de correus 16 Berga 08600. Adreça electrònica: cejeb@berguedallibertari.org Pèsol Negre (publicació llibertària de l'Alt Llobregat i Cardener): pesolnegre@hotmail.com *GIRONELLA: Associació Cultural La Fona. *MANRESA: CGT (anarcosindicat): c/ Circunvalació núm. 77, 2on, 08240 - Manresa (Barcelona). Telf.: 93 874 72 60 - Fax: 93 874 75 59. Adreça electrònica: manre@cgt.es Coordinadora antirepressiva de Manresa: http://www.nodo50.org/cam/ (en construcció) La Tremenda (centre social okupat): cantonada entre el c/ St. Salvador i el c/ Hospital al nº 24-26, Manresa. CNT Manresa/CSO Valldaura, c/Jorbetes, 15. cnt_ait_manresa@yahoo.es *MONISTROL DE MONTSERRAT: CNT-AIT (anarcosindicat): c/ Sant Pere núm. 35, 08691 Monistrol de Montserrat. Adreça electrònica: cnt_ait_monistrol@yahoo.es. *NAVARCLES: Cal Carrasclat: carrasclat@gmail.com. Masia okupada Ca n'Escaiola: canescaiola@gmail.com. *OLVAN: Ateneu Popular Olvanès *SALLENT: Amics d'Agustín Rueda Adreça electrònica: amicsagustin@berguedallibertari.org, CGT (anarcosindicat): c/ Clos núm. 5, 08650 - Sallent (Barcelona). Telf.: 93 837 07 24 - Fax: 93 820 63 61. Adreça electrònica: sallent@cgt.es. Pàgina Web: http://www.cgt.es/sallent *SÚRIA: L'Alternativa (col·lectiu polític): c/ Magi Fàbrega, 3, 2n, 08260 Súria. Telf. 93 869 64 26. Pàgina web: www.surialternat.tk Adreça electrònica: surialternat@latinmail.com

2 de desembre, Na Bastardes desallotjada

El desallotjament previst pel 22 de novembre va fer-se el passat divendres 2 de desembre. Aquesta acció en favor de l'especulació immobiliària i beneida per la Justícia va tenir una clara resposta de protesta als carrers de Manresa. Després de gairebé quatre anys d'activitats socials i culturals autogestionades, Na Bastardes va ser desallotjada, però la lluita continua.

▲ Cercavila de protesta al desallotjament.
▶ Algunes de les accions realitzades durant la marxa.

Manresa, desembre 2005

Un Bastard

El dia 22 de novembre al matí hi havia previst el desallotjament del Centre Social Okupat Na Bastardes a la ciutat de Manresa. Aquell mateix dia a les 8h del matí es va convocar una concentració amb esmorzar davant l'edifici, en la qual van assistir una seixanta de persones. Cap a les 10 del matí es va acostar un dels advocats d'ofici que portaven el cas a informar sobre una notificació de jutjats amb l'argument de que tenien constància de la concentració i no havien avisat prou efectius policials. Es va desconvocar la concentració i davant la sol·licitud del jutge de què se li entreguessin les claus, la gent es va dirigir cap a jutjats a entregar-los-hi uns quilos de runa i fems. El seguici va continuar cap a la Plaça Major, on només arribar els monillos ridículament i a corre cuita es van tancar dins l'Ajuntafems, mentre la gent penjava una pancarta i cridava en solidaritat amb el CSO Na Bastardes. Per finalitzar es va anar a un cèntric carrer a tallar el trànsit durant uns vint minuts, donant per acabades les

accions de solidaritat.

A finals de la mateixa setmana es va rebre una segona notificació judicial on es tornava a requerir les claus de l'immoble i s'especificava que el desallotjament podia donar-se qualsevol dia, sense necessitat d'avisar a les ocupants d'una data concreta.

▲ **Dissabte després del desallotjament es va realitzar una Cercavila pels carrers de Manresa, assenyalant als còmplices d'aquest desallotjament: immobiliàries, polítics policia, bancs i propietaris de cases desallotjades. Un centenar de persones van manifestar-se pels carrers, pintant i empesquant algunes de les moltes immobiliàries que es van tobar pel camí.**

El dia 2 de desembre al matí es van presentar els mossos acompanyats dels treballadors de l'empresa PAU disposats a

començar enderrocar el centre social a cop de mall, destrossant la teulada i el primer pis. Aquesta empresa ja s'ha dedicat a destrossar altres cases okupades immediatament després del desallotjament evitant així possibles reocupacions.

Com a primera mostra de rebuig al desallotjament el mateix dia es van concentrar un centenar de persones a la plaça st Domènec i es van dirigir davant de l'ajuntament, on hi havia un cordó de pitufos protegint-la. Es van empesquinar cartells al terra mentre va durar la concentració plena de ràbia continguda. L'endemà es va realitzar una Cercavila pels carrers de Manresa, assenyalant als còmplices d'aquest desallotjament: immobiliàries, polítics, policia, bancs i propietaris de cases desallotjades. Un centenar de persones van manifestar-se pels carrers, pintant i empesquant algunes de les moltes immobiliàries que es van tobar pel camí. En arribar a la Benplanta es va penjar una pancarta i es van clavar vàries estagues amb lemes contra l'especulació. La manifestació va continuar baixant passeig avall decorant altres immobiliàries, bancs i senyalant polítics relacionats amb l'urbanisme municipal com

a culpables de l'especulació. Més avall, davant de la comissaria de la policia nacional es va penjar una altra pancarta, es va pintar la façana i es va deixar un ninot que simulava i denunciava les tortures comeses per aquest cos policial. La manifestació va passar davant la casa de la propietària de la Koctelera, (aquesta dona va provocar el desallotjament simulant una presumpta agresió dels okupes contra ella, actualment la casa continua deshabitada i tapiada); en aquest punt també es va penjar una pancarta i se li va decorar la façana. La manifestació es va desconvocar davant de Na Bastardes, on només quedaven les façanes i la porta tapiada on se'ls hi va deixar clar amb l'esprai: TORNAREM!!

La setmana següent al desallotjament està previst el total enderrocament del Centre Social, per tant en el moment que estas llegint aquestes línies al seu lloc ja hi deu haver un solar. L'actual propietat, la que ha demanat fer efectiva la sentència de desallotjament dicatda pel jutge, ha sabut que no pot edificar més de 3 pisos, ha fet càlculs i amb el preu que té el sòl ha descobert que no podria obtenir els beneficis que esperava, així doncs torna a posar a la venda el què ha sigut el centre social. Quan temps estarà aquest espai convertit en un solar? Ells especulen i ens deixen sense Na Bastardes.

NO TENIM CABUDA A LA VOSTRA CIUTAT MODEL... EL CONFLICTE ÉS INEVITABLE!

Condemnen a un dels encausats de La Cocktelera

Manresa, desembre 2005

Un

El dimarts 15 de Novembre es va realitzar al jutjat penal de Manresa un judici contra un jove acusat d'haver atemptat contra l'autoritat, provocant-li suposadament lesions a un mosso d'esquadra durant el desallotjament il·legal d'una casa okupada. La petició fiscal pel jove era de 3 anys i mig de presó. Per tal de denunciar el caràcter polític del judici i per solidaritzar-se amb el company encausat es va convocar una concentració davant dels jutjats del carrer Talamanca a la qual van assistir una cinquante-

na de persones. El judici va demostrar una vegada més que hi ha un gran corporativisme dintre els diferents cossos policials i que no tenen cap problema amb mentir si ho creuen necessari. Durant la declaració dels Mossos van haver-hi algunes contradiccions (menys de les què ens esperàvem) que no han estat suficients com per què la jutgessa que porta el cas hagi absolt el jove encausat. La seva condemna final ha estat de 6 mesos de presó per resistència a l'autoritat, una pena de multa d'uns 1.000 euros (a raó de 6 euros al dia durant sis mesos) i a 2.460 euros d'indemnització pel Mosso d'Esquadra.

Com que fa poc que s'ha conegut la sentència, encara no se sap quina serà la postura del jove encausat respecte al pagament de la pena multa ni de si es presentarà algun recurs davant l'audiència provincial. En tot cas, seguirem informant en el proper pèsol.

Una vegada més la jutgessa ha partit de la premissa que tota persona és culpable fins que no es demostra lo contrari i ha donat prioritat a la versió dels Mossos per sobre de l'acusat i els seus testimonis.

Ens deteniu, ens jutgeu i ens voleu empresonar. Però ara ens toca atacar a nosaltres!

Inaugurat el CSO La Tremenda

Manresa, desembre 2005

Les tremendes

El passat dissabte 17 de desembre es va inaugurar el Centre Social Okupat La Tremenda a la ciutat de Manresa. La Tremenda és una okupació duta a terme pel col·lectiu de dones Columna Clitoriana, a finals del març passat. La jornada va començar a les 11:00h del matí, moment en que es van obrir les portes de la casa on hi havia menjar i beure per esmorzar i on s'havia penjat una exposició. A l'exposició es podia apreciar a través de fotos el llarg procés de rehabilitació de l'immoble que des de fa nou mesos s'ha dut a terme. Durant el matí i migdia vam estar pintant la façana amb l'ajuda d'un bon amic artista i d'altres companyes i companys que s'acostaren a donar un cop de mà. Cal dir però que en general el matí no va ser gaire concorregut. A les 17:00h de la tarda es va tornar a obrir les portes, aquest cop amb més èxit i quan van ser les 18:00h va començar l'intercanvi d'experiències sobre lluites antipatriarcal entre diverses generacions. A la trobada van venir convidades dones de diferents edats amb les que vam poder compartir inquietuds, opinions i vam poder conèixer realitats d'altres èpo-

ques i paral·lelismes. La xerrada va durar aproximadament dues hores i un cop acabada hi va haver pica-pica per sopar. L'actuació del grup de flamenc no va poder ser però vam poder gaudir de la música d'un cantautor que va ambientar el vespre. La jornada es va donar per acabada a les 23:00h aproximadament. Així doncs, donem per inaugurada La Tremenda.

Anirem informant del actes previstos i esperem que tota persona interessada en el projecte ens vingui a veure.

SALUT!... I MORT AL PATRIARCAT!!!

L'adreça de La Tremenda és: C/ St.Salvador cantonada amb C/Hospital núm. 24-26, Manresa.

Els negocis d'Ausa a l'Iraq

Manresa, desembre 2005

Boicot preventiu

Recentment ha sortit a la llum la implicació de l'empresa manresana Automóviles Utilitarios SA (Ausa) en l'escàndol de corrupció del programa "Petroli per Aliments" de l'ONU. Aquest programa supervisava les importacions i exportacions de l'Iraq en l'època en què aquest país estava sotmès a un brutal embargament. Tot el programa era una immensa trama de corrupció i suborns, que implica des del mateix secretari general de l'ONU, Kofi Annan, fins a milers d'empreses d'arreu del món, com la manresana Ausa. Els negocis d'Ausa a l'Iraq no es van aturar amb la caiguda del seu soci comercial Saddam Hussein, sinó que van continuar amb els nous amos de l'Iraq: les forces d'ocupació

nord-americanes. En efecte, durant el 2003 i el 2004 Ausa va exportar a l'Iraq, en un període en què el pastís de la reconstrucció el repartien directament el Pentàgon, USAID, el procònsul Bremer i les empreses dels amiguets d'en Bush. Els contractes no se signaven a l'Iraq, país amb un ambient poc propici per als negocis, sinó en estats clients més segurs, com les monarquies bananeres de Kuwait o l'Àrabia Saudita. No per a tothom la invasió d'Iraq fou una calamitat...

Accions contra l'Estatut a Navarcles

Pancarta penjada a Navarcles de caire anarquista contra l'estatut i els estats en general

tapant una de les pancartes d'ERC.

"Ecologistas en Acción" uns altres ignorants de l'anarquisme

Navarcles, desembre

Hiram Gascoigne

En l'últim número de El ecologista (45), revista d'àmbit estatal de "Ecologistas en Acción" es publica un article sobre l'anti-ambientalisme i l'eco-fòbia a Espanya. Força interessant... de cop l'autor, Pascual Riesco, deixa anar: "Se ha hablado mucho del anarquismo ibérico..."! Ostres, em dic a mi mateix que segur que parlarà de l'anarquisme ibèric com un moviment amb forces trets ecologistes (abans inclús que es comencés a utilitzar l'etiqueta eco- el naturisme llibertari de principis del XX ja era un moviment consolidat). Riesco considera que en l'actualitat només

queda un reducte d'aquell anarquisme ibèric: "[...] si hay un ámbito de anarquía, donde cada uno hace lo que le viene en gana, es el de la trastienda rural, [...]. Allí crecen como la espuma las urbanizaciones ilegales, las alambradas, los venenos contra alimañas, los expositos arqueológicos, la caza furtiva, el chaletito autoconstruido", etc. En resum, com en altres ocasions es considera volgudament l'anarquisme com les pràctiques d'allò que en realitat és capitalisme i especisme. Potser ningú ha explicat als ignorants i tergiversadors d'Ecologistas en Acción el què és i no és l'anarquisme; segur que ens agrairan que ho fem: revista@ecologistasenaccion.org

Algunes qüestions sobre el Parc Tecnològic de Manresa

A mitjans d'any l'empresa PTB va presentar el projecte de Parc Tecnològic de la Catalunya Central, amb el suport dels ajuntaments de Manresa i Sant Fruitós (accionistes de PTB), que entre d'altres qüestions permet la capitalització dels límits urbans i la cosificació del Parc de l'Agulla.

Navarces, desembre 2005

Hiram Gascoine

La reestructuració del sector industrial bagenc s'acompanya del discurs que s'ha anat generant sobre l'economia del coneixement, la societat de la informació, ... Si bé han canviat les relacions tècniques i socials (a diferents ritmes en funció del lloc) (i, per cert, a les que l'anarquisme ibèric hauria de prestar més atenció i superar els esquemes construïts en base a l'industrialisme), la qüestió rau en el fet que des de les classes dirigents del Bages es ven que qualsevol projecte si inclou coneixements, informació, noves tecnologies, innovació, ... és segur que triomfa i beneficia per tothom. És com si el simple fet d'anomenar la era de la informació fos suficient, com si es tractessin d'unes paraules màgiques que resolen tots els problemes. I sota les quals aquell projecte queda justificat. Aquest procés no és gens nou, simplement es tracta de l'aplicació una vegada més del mite del progrés i de la tecnologia.

En aquest context s'està desenvolupant el projecte de "Parc Tecnològic de la Catalunya Central" de l'empresa Projectes Territorials del Bages (PTB, S.A.). La mateixa empresa el president de la qual havia venut els terrenys de les Torres de Bages per a la presó. El Parc Tecnològic se situarà entre la Ronda Nord de Manresa, la C-16, la línia de ferrocarril de Manresa a Sallent i el Parc de l'Agulla, en sòl dels termes de Manresa i St.Fruitós, amb una superfície d'unes 35 hectàrees: 20 són destinades a l'ampliació del Parc de l'Agulla, mentre que a la resta s'hi preveu la instal·lació d'empreses de R+D+I (recerca, desenvolupament i innovació).

L'esquer que han presentat PTB (Caixa de Manresa, Cambra de Comerç, ...) i l'Ajuntament de Manresa per a fer acceptable el projecte al conjunt de la població ha estat assegurar que les activitats que s'hi duran a terme dinamitzaran l'economia de la comarca i de la Catalunya Central, per mitjà de l'atracció

de noves empreses i la revitalització de les ja existents; relacionat amb això, tal i com s'han dedicat a esbombar per arreu l'Alain Jordà (regidor de Tecnologies de la informació i la comunicació de Manresa, pel PSC) i PTB, que la simple presència del parc tecnològic aturarà la deslocalització de les empreses d'aquest territori. Res de nou, aquest és el mateix discurs hegemònic que s'ha utilitzat a qualsevol lloc on s'ha desenvolupat un parc tecnològic. En tots els casos s'ha acabat mostrant que no era del tot així, i encara menys en un sistema capitalista globalitzat. Els experts (la "Comissió d'Experts"), contractats per PTB, han estat primordials en dotar aquest projecte d'una base científica inqüestionable, del tipus "si ho diu un expert és veritat". A tot això, cal afegir-hi el fet que Tous, una de les principals empreses bagenques, hagi comprat l'antiga fàbrica del Guix (a tocar dels terrenys del parc tecnològic) per instal·lar-hi la seva seu central, fet que ha dotat de credibilitat al projecte entre l'empresariat bagenc. I, per últim, com no podia ser de cap altra manera el principal difusor d'aquest discurs ha estat Regió 7.

Centrant-me només en la qüestió urbana, a finals de l'any passat PTB va encarregar un informe a la Comissió d'Experts, entre els quals hi havia el biòleg Ramon Folch (i la seva empresa d'estudis ambientals ERF,

Estudis Ramon Folch), amb l'objectiu de definir el model de parc tecnològic més adequat per a Manresa, el Bages i la Catalunya Central, i justificar també la seva localització. El procediment habitual és l'encàrrec per a determinar la millor localització entre diferents possibilitats, però en aquest cas ja es partia d'un lloc escollit que calia justificar fos com fos.

Fins al moment de la presentació del parc tecnològic, la Ronda Nord de Manresa es podia considerar la frontera urbana de la ciutat, tot i que en el planejament urbanístic vigent (POUM de 1997) es preveu sobrepassar-la una vegada s'hagués consolidat l'espai al sud de la Ronda. Per tant, per a PTB era necessari justificar la seva localització a l'altre cantó de la Ronda, sòl que a més és qualificat com a no urbanitzable (l'Ajuntament de Manresa ha de modificar el POUM a tal efecte). Ramon Folch va voler deixar clar que, per una banda, la Ronda Nord no era una autèntica frontera i, de l'altra, va posar de manifest que hi ha una forta pressió urbanística sobre el Pla de Bages. La solució, doncs, havia de ser el parc tecnològic, infraestructura que realment feria de frontera entre l'espai urbà i el rural i d'aquesta manera s'avortaria algun dels projectes urbanístics existents als entorns del parc de l'Agulla.

En front d'un urbanisme alta-

ment especulatiu i expansionista, des de l'administració pública és necessari posar límits a les expansions horitzontals dels espais urbans, entre d'altres raons per aturar la proliferació i creixement de les urbanitzacions o evitar més problemes de mobilitat quotidiana derivats de l'increment de la distància. Però aquesta necessitat s'ha convertit en mercaderia i, per tant, en objecte d'especulació en el sistema capitalista, en el moment que l'administració ha cedit als interessos privats la potestat per dibuixar la frontera urbana, tal i com ha fet l'Ajuntament de Manresa en relació al PTB i al seu parc tecnològic.

En la capitalització del límit urbà hi ha inclòs un perill real sobre l'expansió urbana de Manresa cap al nord, del qual sembla ser que les entitats del Bages que diuen defensar la comarca no han volgut veure (entitats de la Declaració de l'Agulla o la Plataforma "Respectem el Pla de Bages"). De la mateixa manera que el parc tecnològic ha sobrepassat la Ronda instal·lant-se en sòl no urbanitzable, ¿què impedeix a partir d'ara elaborar projectes urbanístics a l'altre cantó justificant-los com la continuïtat de la frontera urbana que el parc tecnològic ha començat? o una vegada s'hagi consolidat aquesta nova frontera, ¿què impedeix, en la lògica capitalista, que s'avanci de nou el front? El planejament urbanístic, pel que es veu, no.

En quant a l'ampliació del Parc de l'Agulla, si bé està previst ampliar-lo en una superfície quatre vegades més gran que l'actual, cal dir que aquesta està desconnectada del parc. I per cert, el camí que uneix l'Agulla amb la seva ampliació (el camí entre l'Agulla i el Guix) tot i que està senyalitzat està ballat pel cantó més proper al parc i separat del Guix per la carretera C-16 (eix del Llobregat); inclús el mateix Folch va dir, durant la conferència del maig, que es va jugar la vida els dies que va anar a visitar els terrenys. Al marge d'això, la cessió de 20 ha per a zona verda no s'explica pas per la consciència ambientalista de PTB, sinó perquè convertir el parc de l'Agulla en un decorat de fons per al parc tecnològic (la cosificació de la natura) incrementa el valor del parc tecnològic, dels productes i processos que s'hi realitzin i de la imatge de les empreses que s'hi instal·lin.

Aquesta manca de connectivitat entre el parc i l'ampliació ha estat de les poques coses de les que van manifestar-se en contra les entitats signants de la Declaració de l'Agulla, per mitjà del portaveu de la Declaració (no de forma individual cada entitat) durant els primers dies després de la presentació del projecte. Passat un temps van declarar que tot i aquesta manca es respectava en línies generals la filosofia de la Declaració de l'Agulla. ¿Com pot passar-se de defensar la protecció del conjunt de l'espai central del Pla de Bages a conformar-se amb 20 hectàrees? Si més no la Declaració de l'Agulla s'ha posicionat, cosa que no pot dir-se de la Plataforma Cívica "Respectem el Pla de Bages" (antiga Plataforma "el Bages diu no a la presó"). Tot i que algun company de la Plataforma va encetar el tema en el fòrum de la pàgina web d'aquesta, encara és hora que algú respongui. Davant la manca de resposta un altre company va escriure-hi: "us hi heu de posicionar, ja que si no ho feu, potser que aleshores si que sigui veritat allò que diuen uns que el que no volem es la presó i tant us fot el Pla de Bages". Em sembla que s'ha demostrat que així és.

De la participació ciutadana a la hipocresia

Mentre des de l'Ajuntament de Berga es manté un discurs favorable a la participació ciutadana, la pràctica del mateix consistori és posar tots els pals a les rodes a les iniciatives de la societat civil berguedana.

Berga, desembre 2005

Gbx

Caldria agrair a l'Ajuntament de Berga l'interès per promoure el teixit associatiu de la ciutat. Sense anar més lluny, el passat novembre l'Ajuntament feia arribar a les associacions una invitació a una Jornada per L'associacionisme-me impulsada per la Regidoria de Participació Ciutadana, amb l'objectiu de promoure-lo. Dit això ens hauríem de preguntar quines són les associacions a promocionar, doncs a Berga hi ha unes quantes a qui no s'ha fet més que posar pals a les rodes, per no utilitzar altres terminologies.

Penso en fiances, impostos, assegurances, multes, limitacions horàries, persecució... en definitiva, poca promoció i molta repressió. Aquesta és la promoció, senyorets, la cultura cega del consum, la cultura violenta de l'auto de xoc, la cultura capriciosa de la tómbola o la degradant cultura de la màquina escurabutxaques.

Senyor alcalde, senyors regidors, en aquest poble hi ha unes quantes associacions força actives a qui no s'ha promocionat sinó tot el contrari, s'ha reprimit, criminalitzat i ofegat, i malgrat els seus esforços, segueixen vives i actives, potser dins de quatre parets, perquè la cultura i la vida al carrer s'ha deixat a la iniciativa privada (quina paradoxa), catòlica, tradicionalista i institucional - que vol dir una altra volta privada-, perquè només es promouen aquí els interessos d'uns quants

senyorets i les seves fires comercials o dels titelles oportunistes de torn (a classe en diem els pilotes) que es dediquen a fer la propaganda a la política social i cultural de l'Ajuntament. Penso ara en la Patum, tot el lucre generat al seu voltant i el poc recolzament i totes les dificultats que troben determinades associacions no lucratives per promoure altres formes d'oci no gestionades per la iniciativa privada o institucional. Penso en fiances, impostos, assegurances, multes, limitacions horàries, persecució... en definitiva, poca promoció i molta repressió. Aquesta és la promoció, senyorets, la cultura cega del consum, la cultura violenta de l'auto de xoc, la cultura capriciosa de la tómbola o la degradant cultura de la màquina escurabutxaques (a la que, per cert, són tan afeccionats alguns personatges de l'Ajuntament). I es que en aquesta ciutat, per poder fer alguna cosa s'ha de participar en la dinàmica de la alienació, que és la que reproduceix lo més despreciable de la societat: cultura servil, consumista i patriarcal. Acrítica. Vosaltres, polítics, seguiu alimentant la tragèdia. En aquest context, també cal dir-ho, determinats col·lectius apolítics (quina manera més fina de dir les coses), participaran "encantats" de la subvenció i la submissió. La pastanaga i el pal.

Dit tot això, només desitjar-vos, il·lustres berguedans de l'Ajuntament (mai tan il·lustres com els amos a qui serviu) un bon cap d'any a la casa o restaurant de torn banyat de bon cava català i gula a tort i a dret, i després podeu passar per la General on sempre tindreu una ronda pagada. I tant de bo us ennuagueu. Nosaltres anirem amb la festa a una altra banda. Però insistirem.

Com ja sabeu, l'Ajuntament impulsa des de fa uns mesos un procés de promoció de la participació a Berga.

Un dels objectius d'aquest procés és el de conèixer millor la realitat del teixit associatiu de la nostra ciutat, pel que hem comptat amb la vostra col·laboració.

Com ja sabeu, l'Ajuntament impulsa des de fa uns mesos un procés de promoció de la participació a Berga.

Un dels objectius d'aquest procés és el de conèixer millor la realitat del teixit associatiu de la nostra ciutat, pel que hem comptat amb la vostra col·laboració.

L'interès de conèixer millor les associacions de Berga radica en la voluntat de seguir treballant plegats, i millorar la promoció de l'associacionisme a la ciutat.

Amb aquesta voluntat, us convidem a participar a una JORNADA PER L'ASSOCIACIONISME A BERGA, amb la següent programació:

- Presentació de les conclusions de la Diagnosi del teixit associatiu de Berga, a càrrec d'EIDOS Dinamització social
- Xerrada: ALGUNS ELEMENTS CLAU DE LA VIDA ASSOCIATIVA, a càrrec de Pep Martí i Masferrer (sociòleg, responsable de projectes de la FAVB i fundador i primer director del Centre d'Estudis i Recursos Veïnals de la CONFVAC)
- Taller participatiu: COM MILLORAR EL TEIXIT ASSOCIATIU?

Aquesta jornada tindrà lloc:

Únic. Autoritzar a ASSOCIACIÓ CULTURAL ATENEU LLIBERTARI DEL BERGUEDA, CASAL PANXO i CENTRE D'ESTUDIS JOSEP ESTER I BORRÀS, l'ocupació del pavelló nou el dia 31 de desembre de 2005 i 1 de gener de 2006 a la matinada per a celebrar una revetlla de Cap d'any. Amb els següents condicionants:

- Un cop finalitzat el concert el lloc haurà de quedar net
- El nivell de decibels no haurà de superar els indicats a l'Ordenança Municipal, per no causar molèsties al veïnat de la zona, que no serà superior als 60 decibels.
- Hauran de disposar d'una assegurança de responsabilitat civil.
- En el supòsit de posar barra, caldrà que els preus siguin a l'abast del públic i hauran de posar cubells per tal de llençar les escombraries.
- Resta prohibit servir begudes alcohòliques a menors d'edat, en aplicació de la normativa vigent.
- Caldrà dipositar una fiança a l'Ajuntament de 500€.

RESOLUCIÓ

PROCEDIMENT

Autoritzacions sobre el domini públic: sol·licitud d'Ateneu Llibertari del Berguedà.

Centre d'Estudis i Recursos Veïnals de la CONFVAC

AJUNTAMENT DE BERGA

Plaça de Sant Pere, 1
08600 - Berga
Tel: (+34) 93 821 43 33
Fax: (+34) 93 821 17 87
e-mail: berga@bergas.es

MOTIVACIÓ

El tècnic d'esport el dia 11 de novembre de 2005.

DISPOSICIÓ

La junta de govern municipal vigent.

Únic. Autoritzar a ASSOCIACIÓ CULTURAL ATENEU LLIBERTARI DEL BERGUEDA, l'ocupació del pavelló nou el dia 31 de desembre de 2005 i 1 de gener de 2006 a la matinada per a celebrar una revetlla de Cap d'any. Amb els següents condicionants:

- L'horari autoritzat serà fins les 03.30 h.
- Hi haurà d'haver un servei de control de seguretat per part de l'organització, i en un total en funció de les previsions d'assistència de gent segons el següent varem:
 - 1 Vigilant a partir de 150 persones
 - 2 Vigilants a partir de 450 persones
 - 3 Vigilants a partir de 750 persones
 - 4 Vigilants a partir de 1000 persones
- 1 Vigilant més per cada fracció de 1000 persones.
- Hi haurà d'haver un servei d'ambulància
- Hauran de disposar d'assegurança civil i el contracte amb empresa privada de seguretat.
- La calefacció del local anirà a càrrec dels autoritzats.
- S'han d'ajustar al pla de seguretat.
- El compliment de tots els requisits s'hauran d'acreditar per part dels autoritzats com a molt tard el dia 20 de desembre de 2005. En cas contrari l'autorització s'entendrà denegada.

▲ Des de Patum l'Ajuntament exigeix una sèrie de requisits per realitzar qualsevol acte per evitar qualsevol responsabilitat i impedir que es puguin fer activitats no finançades ni controlades per ells.

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

Ateneu difusor de les idees
anarquistes
C./ del Balç, 4 baixos
esquerre.
Berga.

Ateneu columna
terra i llibertat

DISTRIBUCIÓ DE MATERIAL ALTERNATIU
LLIBRERIA I ARXIU HISTÒRIC
C./ DEL BALÇ, 4. BERGA

Centre
d'Estudis
Josep
Ester i
Borràs

C. Pinsania s/n. Berga

ANARCO-TERRITÒRIE
revista de pensament territorial

geografia anarquista i situacionista
urbanisme anarquista
antropologia radical
ecologia social
i altres dissidències...

Polítics berguedans: el pitjor de cada casa

Berga, desembre 2005

Pep i Tu

Quan la política se separa de la societat com passa a les societats amb Estat, la injustícia està servida. A les anomenades democràcies representatives els polítics, sorgits d'una classe social determinada i al marge del color que diuen representar, són els encarregats de gestionar el control social mentre roben al poble. Els polítics solen ser persones mediocres, culturalment justes, amb doble o triple moral i amb el benefici propi com a màxima. Això passa arreu. És una norma aplicable a tota la classe política.

A Berga passa com a la resta del món. Però és que poder observar un espectacle tant dantesco de tant a prop és realment fastigós i allisonador. Després de l'assassinat del nostre company per Patum hem pogut comprovar de què estan fets els polítics, per si algú tenia dubtes.

Fem una repassadeta:

El senyor Camps, en Pola i els suposats socialistes (com s'embruten les paraules de vegades). Repugnant, només mirant de tapar-se les vergonyes sense importar-los res més i sense dissimular. Marejant la perdiu i amagant el cap sota l'ala. Ni tan sols van tenir pebrots per defensar els berguedans davant l'acarnissament de la seva companya de partit la molt despreciable senyora Tura.

Xoy i els suposats republicans d'esquerres (que no són ni d'esquerres ni tenen ni idea de què vol dir ser republicà). S'agafen al poder com a un clau incandescent però no són tant estúpids com la resta. Han protagonitzat la millor interpretació, fora de temps respecte els aconteixements però perfectament sincronitzats respecte les properes eleccions. Ara comencen a criticar als seus socis amb grans escenes, però quan calia donar la cara callaven com...

Badia i la colla troglodítica de

Conveniència i Unció: Des del primer moment van voler fer porca política de l'assassinat del Pep. Aprofitar la situació per comprar algun vot en el futur i desgastar a l'inoperant alcalde i el seu equip, més per oportunisme que per convicció. Una interpretació tant pèssima com patètica.

El del pepé, aquest simplement s'ha mantingut en la seva línia habitual.

Ara mateix no votaria no només els que no votem habitualment per convicció o distracció sinó moltíssima més gent, perquè el panorama fa fàstic. Realment si a les properes eleccions es presenta part del jovent es possible que treguin uns bons resultats, es difícil fer-ho pitjor que com s'ha fet en els darreres vint i cinc anys a Berga, tot i que a mi no em consola massa perquè no sóc creien de la religió política. Tan de bo algun dia ens deslliurem d'aquesta xacra social que són els polítics. Salut i anarquia!

Patrimoni de què o de qui ?

Berga, desembre 2005

La Mona Lisa

Benvolguts lectors del "Black Pea", ens hem de congratular perquè finalment, i gràcies a una decisió d'un organisme internacional, la Patum ha deixat de ser patrimoni dels de sempre (no cal dir noms perquè tots els coneixem) i ha passat a ser patrimoni de la humanitat.

▲ *La pregunta és: com s'ho agafaran tot aquest seguit de personatges que s'han fet la Patum seva i l'han fet hereditària com si d'una monarquia es tractés? Si, teniu raó, no els preocupa el més mínim, perquè tots sabem que això de "patrimoni de la humanitat" és més simbòlic que res.*

Patum seva i l'han fet hereditària com si d'una monarquia es tractés? Si, teniu raó, no els preocupa el més mínim, perquè tots sabem que això de "patrimoni de la humanitat" és més simbòlic que res, i per tant aquesta gent seguiran tenint la mateixa actitud que sempre. Només cal escoltar el debat que aquests dies volta per Berga sobre si s'ha de fer o no Patum el 10 de desembre.

Per cert, deixeu-me dir una última cosa. Fa bastants dies vaig llegir al *Regió 7* una entrevista que feien a un cap de colla que es veu que té una filla. I ell deia que estava content perquè quan ell plegués hi hauria per primer cop a la Patum una cap de colla dona. Em pregunto, també caldrà canviar la constitució espanyola perquè aquesta dona pugui exercir aquest "regnat" tan preuat?

SALUT I PATUM

La pregunta és: com s'ho agafaran tot aquest seguit de personatges que s'han fet la

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

BAR CAMARON
Barri Antic
c/ Sta Maria
28
Manresa

Bar La Roca

Plaça de la Font Gran, 10 - Tel. (93) 835 02 93
Monistrol de Montserrat

ATLAS GROW SHOP

C/ Les Piques, 2 - Tel. 93 875 44 56 - 08240 MANRESA

LA GRANJA

plaça maragall, 7

Qüestionari sobre la nova ordenança municipal de Berga

Deu mesures per fomentar la convivència ciutadana i de bon Govern

Berga, desembre 2005

ACSCIG (Amics del civisme social, contra l'incivisme governamental.)

1.- "És prohibeix escopir o realitzar necessitats biològiques a la via i espais públics"

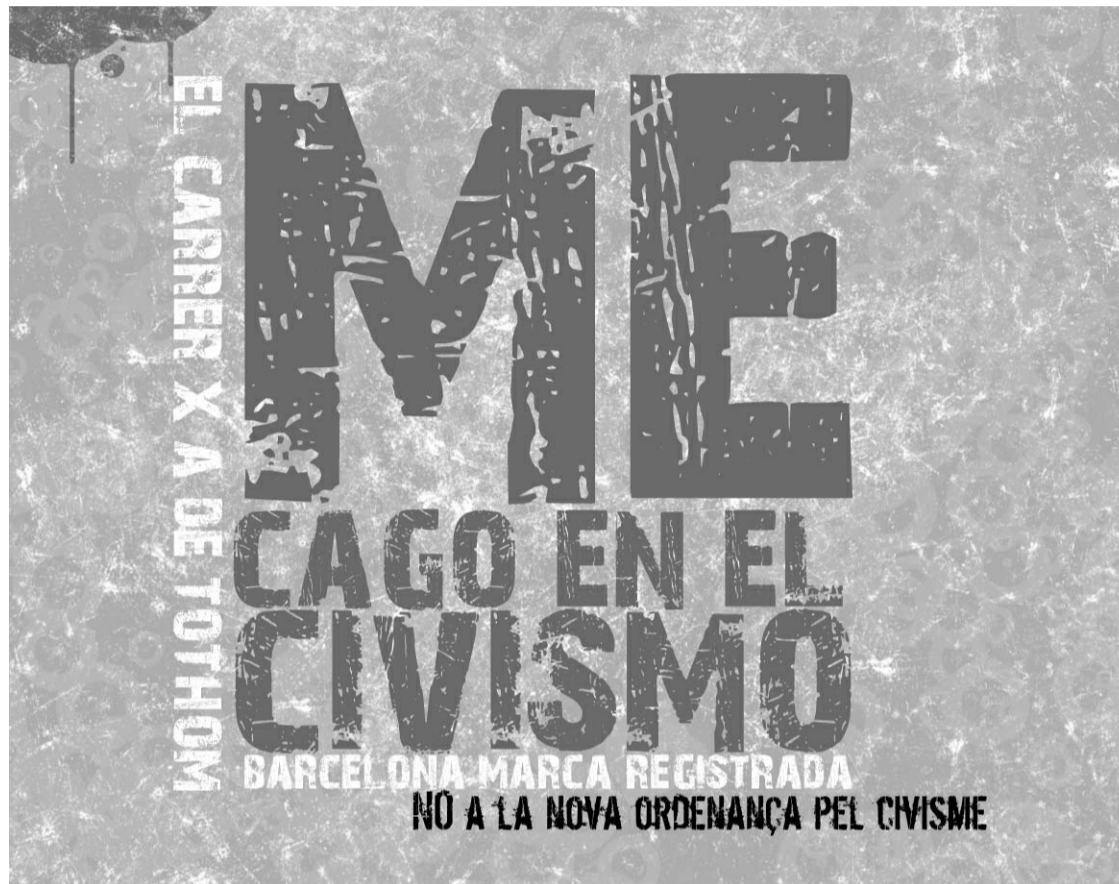
A Berga està prohibit respirar, i més a l'hivern que teniu mocs! Escull a qui et sembla que s'adreça la prohibició :

- a.) Al gos de l'alcalde i a la resta de població canina.
- b.) A tot ésser amb possibles necessitats biològiques.
- c.) A tot possible terrorista escopidor.
- d.) A qualsevol malalt amb necessitats especials que no s'ajustin a les que es creuen oportunes pels excel·lents polítics locals.

S'INFORMA: L'ajuntament crearà un centre per analitzar l'ADN humà i conèixer de qui es cada escopit, en el laboratori també s'analitzaran tot tipus de residus animals.

2.- "No és permès llençar qualsevol tipus de deixalla a la via pública, i en particular queda expressament prohibit llençar papers, xiclets, closques sobre el paviment o terra, deixar-los al mobiliari de la via pública llevat de les papereres."

- a.) Els avis que passen les tardes d'estiu al vall menjant pipes seran observats i perseguits.
- b.) És perseguirà qualsevol menor, que encara no sigui adicte a les drogues legals, amb el mal vici de gastar la setmanada amb xuxeries o pipes.
- c.) Als assistents als partits de futbol al camp municipal seran càstigats exemplarment a la

plaça del poble.

d.) Ja que els "fumaderos" d'opi han estat eliminats, s'intentarà erradicar els menjadors de pipes.

3.- "No és permès embrutar de cap manera les façanes i portes dels edificis tan públics com privats, i al mobiliari urbà existent a la via pública, ni tampoc col·locar cartells o anuncis sobre les diferents senyalitzacions municipals i qualsevol element de mobiliari urbà situat a la via pública"

A qui va destinada aquesta llei:

a.) Polítics en campanya electoral, que a més d'enviar propaganda a casa incrementant els residus municipals, enganxen als seus cartells (amb cares més lletges que una nevera mirada per darrera!) en tot tipus de mobiliari urbà i edificis privats. Exemples coneguts per tots el veïns que patim la periòdica

degradació del paisatge urbà.

b.) Al cleru radical luterà
c.) A qualsevol persona sospitosa de realitzar activitats o iniciatives en les que puguin participar tercers.

d.) Jo d'això no en sè, nomès sè que sóc romà!

► **Denúncia a qualsevol altre, encara que sigui la teva mare, sempre que no sigui res important, el civisme et necessita fes de policia encobert ara és la teva tenim 15.000 oportunitats!**

4.- "És prohibida la venda, subministrament i consum de begudes alcohòliques:

- a.) Als menors de divuit anys.
- b.) A la via i espais públics, especialment en parcs i jardins, llevat en els espais reservats especialment per aquesta finalitat, com

terrasses, vetlladors, festes patronals o similars.

c.) Transports públics i edificis municipals. »

a.) Es prohibeix especialment beure alcohol sense enriquir els empresaris de l'oci nocturn.

b.) Millor es que s'ocupi la via pública com espai lucratiu d'uns pocs; tal i com fan exemplarment els usuaris d'un conegut bar del vall.

c.) Jo nomès planto tabac!

d.) Queda prohibit beure alcohol en els transports "públics" que no existeixen!

5.- "L'autoritat municipal podrà sol·licitar, en el seu cas, a les persones que exerceixin la mendicitat i adoptar en cada cas les mesures procedents..."

Les mesures procedents seràn:

- a.) Apallisar i després preguntar per part de la nova policia democràtica catalana.

b.) Passar la tutela de qualsevol sopitos de mendicitat als empresaris berguedans i a la Policia Local.

c.) Amagar-los dels nostres carrers, especialment del llocs on es concentra el comerç i la flor i nata berguedana.

d.) Portar-los als serveis socials, on els convertiràn en nou rics!

6.- "La salubritat i la higiene personal quan la seva absència pugui causar molèsties o posar en perill la salut personal o col·lectiva"

a.) Caldria que hom pràctiques el principi característic de la ciutat molta roba i molt poc sabó.

b.) Queda prohibit tot treball físic, suar és un perill col·lectiu.
c.) Que sàpiguem tothom qui pot disposar de una casa practica la higiene.

7.- "És prohibit jugar a pilota, anar amb patins, monopati, bicicleta o similar, sempre que suposi perill, manca de respecte o molèsties a altres persones ni deteriorament dels béns tan públics com privats"

Davant d'aquestes irregularitats, la solució és:

a.) Com més aviat la població sigui adicte a les drogues legals millor.

b.) Millor es mirar quantes més hores de televisió sigui possible, no fos cas que ens agrades jugar amb els altres o relacionar-nos al carrer.

c.) Si l'article és cert; no calen més infraestructures PÚBLIQUES perquè tothom pugui practicar esports quan desitji ?

d.) Va dirigit als nous pares que es dediquen a lluir com objectes de decoració les seves cries, dins de vehicles amb rodes, a partir de les sis de la tarda en dies d'hivern al carrer major.

8.- "És competència municipal la

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

Si vol comprar bé i barat, tot ho trobarà a

la botiga de l'Albert i del Josep

La botiga dels Angels
cartes tarot · numerologia tântrica · lectura de mans · especialitat en ciris i imatges minerals · productes esotèrics · energia curativa · àngels ritualitzats (protecció) · teràpies de superació per a grups

Tarot telefònic. Cursets i seminaris (reiki)

938720383 / 938741438 / 647559377

C/ Sobreroca 24 Manresa.
Botiangels@yahoo.es

mit
divendres, dissabtes, festius, vigílies a partir de les 10 de la nit.
carrer del Balç, 2 - baixos - berga

Complements
CRIT
Roba Informal
Tattoos
Piercing
Articles de regal
C/St. Joan Bta. de la Salle, 32 - Tel./Fax. 93 875 11 50
08241 - MANRESA

instal·lació i el manteniment de parcs, jardins i plantacions de tota mena a la via pública"

Hi havia una vegada un parc que és deia Lladó...

9.- "és prohibeix d'una manera general qualsevol acció o omisió que generi l'emissió d'olors molestes, nocives i/o perjudicials per les persones i el medi ambient."

És prohibeix de manera general:
a.) Que els cotxes circulin cremant combustible fòssil, un dels factors de l'efecte hivernacle.
b.) Prohibit tirarse pets, és gas metà!
S'INFORMA : Gràcies aquesta aplicació el polígon industrial i l'abocador municipal fan olor de roses!

10.- "Retirada d'objectes de la via pública: Objectes il·legals (còpies de llibres, cd's i videos, roba amb marques falses...)"

a.) Que és prohibeixin els preus abusius d'aquests objectes, així no hauràn de ser copiats o robats.

b.) Que es fomentin editorials que publiquin llibres d'interès acadèmic en comptes de novel·les de gasolinera (sovint es fotocopien llibres perquè les edicions són esgotades i com que ja no està de moda no es tornen a publicar)

c.) Tothom que tingui un disc de la copla pirineu, el copi i el passi que em fa falta, no el tinc encara!

La convivència i el civisme a la nostra ciutat maca passa per no molestar aquells que no tenen res més a fer que ser molestats, especialment pels joves i no tan joves que no tenen res al cap... i perquè tots tenim el dret i el deure de denunciar al nostre veí, quan fica una rentadora que tu no vols sentir o pujar cap a casa, ja sigui per les escales o l'ascensor, de manera que et molesta, utilitzar els peus i no les ales és un delictes en aquesta ciutat!
Denúncia a qualsevol altre, encara que sigui la teva mare, sempre que no sigui res important, el civisme i necessita fes de policia encobert ara és la teva tenim 15.000 oportunitats!

L'atenció psicològica al jovent afectat pels fets de Patum i el nostre ajuntament

Berga, desembre 2005

Barrufet rondinaire

Legim al *Regio7* de dijous 8 de desembre de 2005:

"L'Ajuntament de Berga ha posat en marxa el servei d'atenció psicològica per als afectats del cas Isanta, segons la regidora de Serveis Socials, Mª Antònia Carrasco.

▲No sols no es va actuar des d'un primer moment sinó que set mesos després quan molts dels afectats ja estan en un procés avançat i aguditzat d'estrès somàtic, el "nostre?" ajuntament es penja medalles.

Ara l'ajuntament es penja una medalla de mèrits propis quan la realitat és que la seva actuació ha sigut totalment decebedora.

Des del primer moment, es constatable, que es va produir una commoció directa sobre el jovent assistent al lloc dels fets i que més tard va derivar en episodis d'ansietat, depressió, angoixa i afegint-hi por per amenaces rebudes des de l'entorn dels agressors.

Un ajuntament "normal" de qualsevol altre municipi català, espanyol o de qualsevol racó de món més o menys desenvolupat en termes socials, segurament hauria actuat IMMEDIATAMENT, donant suport en aquestes persones, sobretot tenint en compte que parlem de jovent el qual psicològicament te teòrica-

ment menys elements per defensar-se de la violència.

No sols no es va actuar des d'un primer moment sinó que set mesos després quan molts dels afectats ja estan en un procés avançat i aguditzat d'estrès somàtic, el "nostre?" ajuntament es penja medalles. Set mesos durant els quals han estat insistint als mitjans de comunicació

que a Berga NO PASSAVA RES, que senzillament era la hora de la justícia i que a part d'això a Berga s'ha estat respirant un ambient d'absoluta normalitat.

Si la sospita que aquest "no fer res", "no actuar" es confirmés que ha obeït a consignes de Partit i de Govern Català, seria ja absolutament decepcionant, perquè:

A qui es deu en primer terme un alcalde que representa ciutadans, i a qui ha de garantir la seva tranquil·litat i les seves demandes? Tampoc no es pot argumentar que no hagi hagut una demanda social des de primers de juliol, quan es va fer la primera demanda d'atenció pels fets d'amenaça a la General. A partir d'aquesta primera demanda, i sobretot a través de la Plataforma per la Convivència s'ha insistit en les reunions de la Junta de Seguiment.

La resposta era sempre la mateixa: "Ja hi estem treballant, vosaltres no us ocupeu ni preocupeu". Fins que al final es va haver de recórrer a l'amenaça: "o reaccioneu o us fem una roda de premsa denunciant la ineptitud de l'ajuntament". Davant d'aquest avís, i de la constatació d'una notícia no publicada sobre un intent de suïcidi, l'alcalde va adquirir un compromís personal que no va acomplir adduint posteriorment que tot s'havia degut a un malentès entre la regidoria de Serveis Socials i la gerència de l'Hospital Sant Bernabé.

És a dir que estem molt contents i més tranquils ara que s'han fet els "deures". Cal afegir que aquí l'únic que ha adquirit un compromís personal ha sigut el psicòleg de l'hospital que des del primer moment que se'l va requerir va mostrar esperit de col·laboració i interès, tot atenent casos que la comissió d'afectats de la Plataforma li presentava i als quals se'ls ha d'agrair la feina duta a terme malgrat el tracte rebut per l'ajuntament i mentre es produïen els "malentesos" entre la regidoria de Serveis Socials i la gerència de Sant Bernabé.

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

LA DROGUERIA
PINTURES I DECORACIÓ
PRODUCTES DE RESTAURACIÓ
PRODUCTES QUÍMICS
ATENCIÓ PERSONALITZADA
Plaça d'Anselm i Clavé 4 Baixos
08240 Manresa
Tel. 938722516 i Fax 938720581
Web. www.ladrogueriamanresa.com
E-mail: info@ladrogueriamanresa.com

C/ passeig, 7
telf. 8321164
Santpedor

CAMAGÜEY
bar menjars

**BAR DE COPES,
MOJITOS, ENTREPANS,
TAPES I TORRADES**

C/Cos, 87 - 08650 SALLENT
Tel. 938370094

La Gerra

Micaela Sánchez Gamisans

C/ Pont de Vilomara, 89
08240 Manresa
Tel: 938733469

La Justícia garanteix la impunitat policíaca

Increïble però cert: les agressions comesses pels Mossos d'Esquadra el novembre de l'any passat queden totalment impunes. Sembla que el testimoni de desenes de persones que van poder presenciar com un grup de mossos agredien brutalment a tothom que trobaven per davant no conta a ulls de la jutjessa. Però algú es podia esperar alguna altra cosa d'aquesta "Justícia"? Certament la separació de poders és una fal·làcia.

Berga, desembre 2005

Pep i Tu

El passat dos de desembre el jutjat de primera instància i instrucció número 1 de Berga va disposar sobreseir provisionalment i parcialment les actuacions en relació als fets denunciats per tres de les persones que van ser objectes d'agressions per part del Mossos d'Esquadra a Berga el passat novembre de 2004.

▲La jutjessa en té prou amb allò que diuen els Mossos d'Esquadra (...)

La Justícia funciona corporativament amb la resta de poders

Recordem que, com s'explica àmpliament *el pèsol negre* número 19, durant la matinada del 6 al 7 de novembre de 2004 un fort desplegament dels Mossos d'Esquadra, previ acord amb l'Ajuntament de Berga, va protagonitzar un episodi de violència gratuïta, indiscriminada i injustificada cap a tothom que es tro-

bava als carrers de la ciutat de Berga. En resum: cap a quarts de tres de la matinada arriben davant del Bar Musical El Cau dos cotxes i una furgó matrícula CME-9097, en surten un bon nombre d'agents dels Mossos d'Esquadra, excitadíssims i sense que fos visible el seu número de placa. Van començar a fer fora la gent de davant del bar a empenyes i poc després i SENSE QUE REBÈSSIN CAP AGRESSIÓ (més enllà de les queixes verbals) van carregar amb molta violència contra tothom que es trobava caminant del Bar el Cau cap al Bar la General. Diverses persones van haver de ser ateses a l'hospital i un noi va ser detingut acusat falsament d'agressió a l'autoritat. Si som contundents amb les afirmacions és perquè els nostres ulls no ens enganyen i perquè foren desenes les persones que eren presents allà aquella nit.

El dissabte següent, dia 13, mil persones sortien al carrer per denunciar el flagrant abús d'autoritat protagonitzat pel cos de Mossos d'Esquadra. Paral·lelament eren presentades tres denúncies als jutjats de Berga i al Síndic de Greuges. També es

demanava a l'Ajuntament de Berga que es posicionés. L'Ajuntament com es habitual no va fer res. L'estalinista senyor Ribó (ICV), actual Síndic de Greuges, va tapar les vergonyes al cos de Mossos d'Esquadra de la senyora Tura (PSC), antiga stalinista. La nit després de la manifestació una patrulla dels Mossos d'Esquadra intentava detenir un noi davant la General, una multitud que va sortir del bar va intentar impedir-ho. La setmana a sobre eren assetjades i detingudes a casa seva tres persones que casualment eren al capdavant de la manifestació i "casualment" també (visca la independència judicial) algun d'ells era dels denunciants de la setmana anterior. En aquest cas el judici de faltes es va fer immediatament i van ser condemnats, sense proves, a pagar una multa, tot i que nombroses persones van donar el seu testimoni conforme els acusats no van participar en els imperfectes que l'automòbil dels mossos va patir. Les contradiccions dels mossos van ser espectaculars i el jutge simplement va donar la raó als policies, basant-se únicament en les

mentides del segurata de la General Sergio Garcia Leon i fins i tot acusant penalment de fals testimoni a una persona que va dir el que va passar, negant per tant les mentides del segurata. Dissabte 20 cent persones es tornaven a manifestar davant la caça de bruixes que el senyor Fornas, amb la complicitat de l'Ajuntament de Berga, havia iniciat contra qui s'atrevia a denunciar els abusos d'autoritat a Berga.

Ara la jutja de Berga diu que "resulta evident que aquest dia els agents de Mossos d'Esquadra amb carnet professional 2546, 7708, 7878, 9246, 10310, 10321 i 10578 van actuar en l'exercici de les seves funcions" (ella sap els números nosaltres no, perquè aquella nit no els duïen visibles i es van negar a dir-los quan se'ls hi va demanar). La jutja segueix dient que "es procedent de disposar el sobreseïment provisional parcial de les actuacions d'acord amb el que disposa l'article 641.1 de la Llei d'enjudiciament criminal". L'esmentat article diu que "procedirà el sobreseïment provisional quan

no resulti degudament justificada la perpetració del delictes que hagi estat motiu de la formació de la causa". Les denúncies van ser degudament justificades amb l'explicació detallada i verídica dels fets, aportant els "partes" mèdics i aportant gairebé una desena de testimonis. La jutjessa sembla que no ha cridat a declarar a cap testimoni ja que en té prou amb allò que diuen els Mossos d'Esquadra. Queda la possibilitat de fer recurs però els nois que aquella nit van rebre la violència dels mossos i que van tenir el valor de presentar denúncia i la ingenuïtat de creure que era possible que es fes justícia (creient en la separació dels poders i la independència judicial) han comprovat que els mitjans que el sistema ens ofereix per defensar-nos no serveixen per a res: ni els mossos, que en lloc de protegir-nos ens agredeixen; ni el síndic de greuges que ha quedat demostrat que no és un organisme independent; ni la Justícia que funciona corporativament amb la resta de poders, sense ser independent i estant al servei de l'Estat i no dels ciutadans.

Negligències arxivades

Berga, desembre 2005

Els Conillets d'Índies

A mitjans de desembre, en arribar-nos la comunicació dels jutjats, ens trobem amb una resposta per mala sort recurrent en aquests casos. Hi pensem una estona i veiem que mentre la gran majoria de població berguedana, després d'un seguit força voluminós d'actuacions dubtoses dels mossos d'esquadra, demana que els agents d'aquest cos compleixin la seva feina amb al màxim de correcció possible (en són capaços?) deixant de banda els típics errors als que ens tenen acostumats. Als jutjats s'arxiva una denúncia formulada per 3 persones on es denuncia una de les actuacions més criticades últimament, la del mes de novembre de l'any passat, on es va produir una batuda contra el

jovent que es trobava aquella nit al carrer, amb uns posteriors arguments oficials molt allunyats de la realitat.

▲Després que tots tres fóssim agredits entre molta altra gent varem decidir que aquesta actuació no podia quedar impune, i per això, varem presentar tres denúncies als jutjats(...)

I ara, ens arriba un paperet, on diu que quatre dels mossos presents van anar a declarar i que això ja li ha servit a la jutjessa per deduir que aquella nit van actuar com ho havien de fer.

La setmana següent, després que tots tres fóssim agredits

entre molta altra gent varem decidir que aquesta actuació no podia quedar impune, i per això, varem presentar tres denúncies als jutjats, perquè aquells que ens van colpejar indiscriminadament assumint les seves responsabilitats. En la denúncia, apart de nosaltres tres, s'hi van afegir les dades de vuit persones més que van ser presents durant els incidents, per si a la jutjessa li feia falta informació addicional.

Ha passat un any, als denunciants durant tot aquest temps transcorregut, només varem ser citats una vegada per declarar davant del jutge uns mesos després de presentar la denúncia. I ara, ens arriba un paperet, on diu que quatre dels mossos presents van anar a declarar i que això ja li ha servit a la jutjessa per deduir que aquella nit van actuar com ho havien de fer.

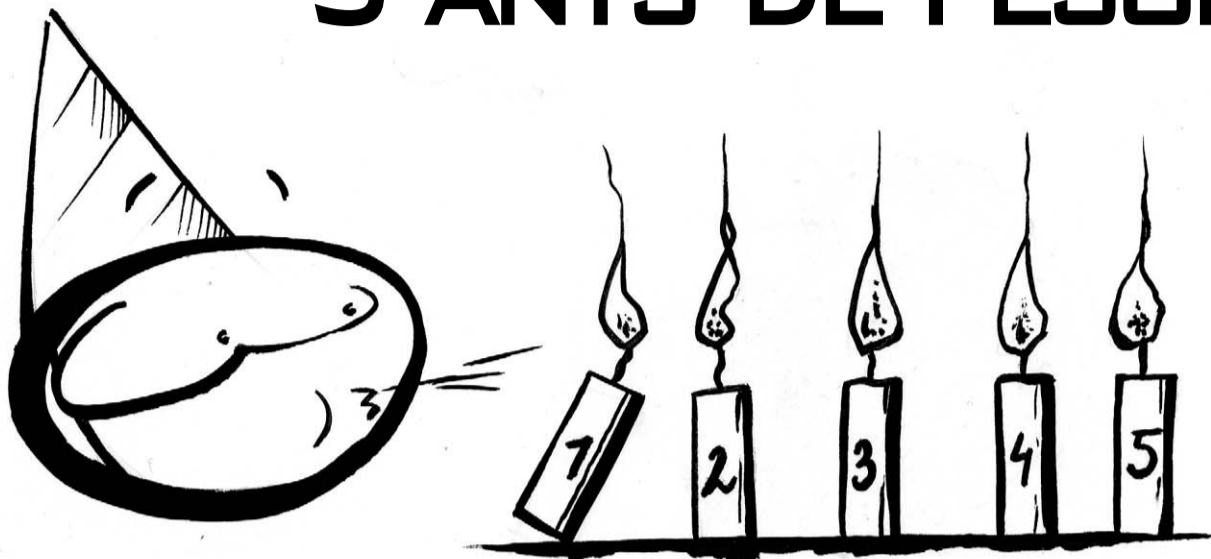
Ens preguntem si els nostres informes mèdics, i la resta de vuit testimonis citats a la denúncia, als quals ni tan sols se'ls ha demanat que vagin a declarar per contrastar les dues versions, es veu que no tenen tant valor com les mentides dels agents de la Generalitat. Ja se sap, en aquesta societat les mentides pesen més que les veritats.

Després de conèixer tot això, arribem tots a unes conclusions similars. No pot ser que els membres integrants de l'organisme encarregat de vetllar per la llibertat individual i col·lectiva, a més de la seguretat de tota la població quedin impunes davant d'un cas de negligència professional com aquest, és a dir quan són ells mateixos els que fan perillar la llibertat i la integritat física de la gent. Aquesta gratuïtat comporta que aquestes deficiències en la seva conducta

es repeteixin variant la seva duresa en funció de l'humor amb que s'hagin aixecat els mossos de torn aquell dia.

La utilitat de la policia de la Generalitat ha quedat totalment qüestionada, no tan sols per la majoria de joves, sinó per gran part de la població berguedana. Com va quedar prou demostrat en la manifestació de la setmana posterior. Davant d'aquesta situació crítica per les autoritats governamentals, i de manca de legitimació a l'hora d'actuar pels mossos que estan patrullant als carrers. Les forces obscures del poder (Tura, no t'amaguis!) han hagut d'aixecar la seva urpa perquè la justícia, que en la teoria actua i pren decisions de forma autònoma, no evidenciï més la ineficàcia de la policia, que produeix aquesta fractura amb la població.

5 ANYS DE PÈSOL NEGRE!

PORTEM CINQ ANYS DE LA SEGONA ÈPOCA DE *EL PÈSOL NEGRE*

La primavera de l'any 1998 apareixia a la ciutat de Berga el primer número de *el pèsol negre* i uns mesos més tard, a l'hivern, apareixia el segon. Aquest dos números van ser en format fanzine i van tenir una tirada de 100 exemplars. Va ser una petita publicació llibertària, que anava de dins el moviment llibertari cap al moviment llibertari. Va tenir un abast petit, malgrat que els seus continguts fossin molt interessants.

Ara fa cinc anys, a les darreries de l'any 2000 va aparèixer de nou el pèsol negre aquesta vegada amb format de revista a-4 (fotocòpies A-3 doblades i grapades). Era la segona època de el pèsol negre. Ara la voluntat era que fos del moviment llibertari cap a enfora, cap a tothom de la comarca del Berguedà. Malgrat la voluntat d'arribar al màxim de persones l'economia no permetia fer grans tirades i tampoc sabíem l'acollida que tindria la publicació i per això es va començar fent 300 números de 12 pàgines que a causa de la bona acollida general va fer que passessin a ser de seguida 700 números de 24 pàgines. La publicació ha aparegut des d'aleshores ininterrompudament cada dos mesos.

Des del primer número de la segona època van començar les amenaces, primer d'uns per part d'uns skins nazis catalans (amb intimidacions personals), després de diversos empresaris de la comarca (trucades a casa i amenaces des de la seva premsa: Regió 7). Paral·lelament cada cop arribàvem a més gent i l'acollida de la majoria de persones era molt bona. S'esperava que sortís el pèsol. Tot plegat ens va anar esperonant i com que la demanda era molt gran, en comparació als 700

exemplars que podíem fer amb fotocòpies, al número 13 vam donar el pas a la rotativa millorant molt la qualitat i ampliant la tirada fins 3000 exemplars, va ser el maig de 2003.

El mes d'octubre de 2004 *el pèsol negre* deixava de ser una publicació només del Berguedà, i va passar a ser una publicació llibertària de l'alt Llobregat i el Cardener, és a dir de les comarques del Berguedà i del Bages, amb una tirada que ha oscil·lat des de llavors els 6.000 i els 8.000 exemplars i ha tingut 24 pàgines. Les amenaces i intents d'intimidació han continuat des de diversos poders (fins i tot la Tura va fer servir el pèsol negre al parlament per criminalitzar el jovent de Berga) i a través dels mitjans oficials d'aquest poders: el periodico de Catalunya, el punt, etcètera. Nosaltres no pensem deixar de lluitar per la llibertat d'expressió, pel dret a la informació i pel dret a pensar i viure de manera diferent.

Actualment *el pèsol negre* és un referent de la comunicació independent i combativa, dins i fora el moviment llibertari. Dins el moviment llibertari d'arreu com a mitjà de lluita social i entre la població de les nostres comarques com a mitjà independent i rebel.

EL PÈSOL NEGRE A LA PREMSA BURGESA

Una revista anarquista de Berga ataca la consellera Tura i els Mossos

E.P. Berga

La revista anarquista, llibertària i antisistema de Berga El Pèsol Negre manté els atacs contra la consellera d'Interior, Montserrat Tura, i els Mossos d'Esquadra, en el darrer número. Les crítiques han sorgit arran dels fets ocorreguts a les festes de la Patum en què va resultar mort un jove, Pep Isanta, a qui la revista considerava com un «company». El Pèsol Negre es publica sense dipòsit legal ni peu d'impresma, es distribueix entre els comerços i bars de Berga, i en algunes localitats del Bages, fet que ha provocat crítiques entre associacions veïnals. En relació amb la conselleria, assegura que les intervencions sobre el cas de Berga són «infàmies», «mentides» i també «tergiversacions».

DIARI EL PUNT
25/06/2005

SUCCESSOS

Ciutadans de Berga van denunciar al febrer davant la Generalitat el risc que suposava un grup llibertari

agències

Berga. -- Ciutadans de la ciutat de Berga, capital del Berguedà, van denunciar el febrer d'aquest any a la Conselleria d'Interior de la Generalitat que o els Mossos actuaven contra una banda d'anarquistes o s'acostaven greus desordres públics, segons ha pogut saber Europa Press de fonts veïnals.

Els mateixos veïns van donar a conèixer la seva preocupació per la crisi d'ordre públic a Berga davant la Fiscalia del Tribunal Superior i davant la Delegació del Govern a Catalunya.

Aquests ciutadans, que es qualifiquen de "normals, pacífics i catalans", van demanar a la consellera d'Interior, Montserrat Tura, i al secretari general d'Interior, Jordi Parto, que actuessin contra una banda de "quatre nens de casa bona, fills de burgesos, que estudien a Barcelona i que posen a "caldo" cada vegada que poden els Mossos d'Esquadra de la comarca", i la policia no fa res. "¿De què serveix tenir una policia catalana?", es pregunten.

La revista 'Pèsol Negre'

Els veïns es lamenten des de fa mesos de la distribució gratuïta d'una revista a la ciutat, sense peu d'impresma ni dipòsit legal, anomenada Pèsol Negre, que s'autoqualifica de "llibertària", i que es distribueix als comerços de la ciutat, els quals s'anuncien amb total impunitat a la revista. Diuen que els "llibertaris" editen Pèsol Negre, que té una tirada de 6.000 exemplars i s'edita al Berguedà i el Bages, on les capitals són Berga i Manresa respectivament.

La citada revista dedica un ampli espai a insultar els Mossos, a qui titlla de gossos, els empresaris, que qualifica d'"explotadors", i el Govern català, a qui dedica tota classe d'adjectius.

EL PERIÒDICO DE CATALUNYA (EDICIÓ DIGITAL)
10/06/2005

Empresaris denuncien els «atacs» d'una revista local

REDACCIÓ/Berga

L'Associació Comarcal d'Empresaris del Berguedà (ACEB) ha denunciat les «acusacions, atacs verbals i insults» que es fan a diferents empreses de la comarca a través de la revista llibertària del Berguedà «El pèsol negre». Fonts de la partenal berguedana han anunciat que algunes de les empreses esmentades en diferents articles que han aparegut en aquesta publicació estan estudiant emprendre accions legals contra aquesta revista.

Les fonts esmentades consideren que les acusacions que es fan a empreses berguedanes des d'aquesta publicació són «només insults» que es fan «des de la impunitat més absoluta», atès que les informacions estan signades amb pseudònims. Des de l'ACEB, es considera que hi ha mecanismes legals perfectament establerts per denunciar qualsevol presumpta il·legalitat laboral o altres conflictes que es puguin produir a les empreses. I que aquests canals són els que s'haurien de fer servir si escau. «El que no pot ser és que s'insulti les empreses, aquestes no es puguin defensar i d'aquestes informacions no se'n puguin reclamar responsabilitats perquè qui les fa no dona la cara. Això és de covards», han exposat fonts de l'associació empresarial berguedana, que es va subscriure a aquesta revista per tenir informació de primera mà sobre els continguts de l'esmentada publicació.

REGIÓ 7
PRIMAVERA
2002

8 de juny de 2005

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

8

Crida l'atenció, i tal vegada seria interessant si és que no l'han vista, nosaltres l'hem portada i potser la podem mostrar..., que en les fotografies que es van publicar en aquell moment a la premsa del Berguedà i a la

les manifestacions i de les jornades. (L'oradora mostra una fotografia.) I, per tant..., alguna d'aquesta fotografia està treta de la portada d'El Pèsol Negre, que és una publicació en la qual aquests sectors donen difusions dels seus actes. Doncs, crida molt l'atenció, perquè

de la venda de drogues, en contra del tràfic de drogues i a favor del retorn a una certa normalitat, doncs, evi-

a dir, 7 centres des dels què -alguns, intentaré sempre alguns dels seus membres dicals i han actual coniu

parlo, aquests diferents ca

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA 08/06/2005

Santíssims goigs a Santa Maria la Tenebrosa

Benvolgut poble de Berga,
En un forat amb goig reposa,
Una verge impura i fastigosa,
Santa Maria la Tenebrosa.

Conta la gent que l'ha vista
Que la molt bruta és com una revista
Badant el pap, porta per porta,
I vomitant merda com una porca.

Explicava "endrogada"
Sota efectes de l'encens
Que era víctima del seu poble
I tot pel seu bon compliment.

Amagava rere imatges
I una actitud de bondat
Un damnós esperit crític
I un tarannà endimoniat

Halitòsica destrucció
Quatre caries i una pala torçada
Són morro li feia fetor,
De deposició reconcentrada

Es posava allí on no la volien,
Ni tant sols al seu veïnat,
I pregonava a l'unívoc,
El seu discurs intoxicat

Destil·lava egocentrisme,
Fins i tot pels descosits
I tant exemple pessimista,
Pel poble mai havia estat vist...

Buscava aires de grandesa
Boicotejant la ben entesa
Desitjant posar-se al llit
Des seu gloriós tripartit

S'onanitzava pensant,
Que algun dia seria important
Amb un ceptre d'orfebreria
I el pubis regalimant

Peculiar successor,
Posà na Tenebrosa al món
L'escardalenc de les Tenebres
Que vivia entre estampes i pessebres..

Però no parlarem d'aquesta descendència
Per no perdre nos paciència,
Doncs de l'art de la puteria,
N'havia fet una ciència.

Conten les avies mes avies,
Que na Tenebrosa era d'unió
Que tenia el "VIP" a missa
I al cel, un pavelló.

De tot el que al món succeïa,
En propietat ella en parlava
I sense mes horitzó que el seu nas
La seva làpida gravava

Prenia part del que fos,
Sobretot de la mentida.
I sempre ho feia més gros,
Amb la seva ment podrida

Es diu que dins la gent
S'hi sol trobar la bellesa,
Santa Maria no tenia fons
Nomès simples arguments de mala feligresa

La Tenebrosa fou trobada en una cova,
Però no pas com la de Queralt,
Era mes semblant a la que es troba,
Just a sota de l'hospital.

Resarem una oració
Per aquesta Santa pervertida
Una "Salve" amb devoció
Per mantenir l'ànima guarida...

"Ningú vos salvi tenebrosa
perquè plena en sou de ràbia
el senyor no existeix,
Beneïda sou Vós
entre totes les fresques
i beneït és el fruit
del vostre sant ventre, una descendència fecalò-
mico-viciosa.

Santa Maria, Mare del Tenebres
no xerreu per nosaltres si us plau,
ni ara ni mai! Amén!"

Per finir-ne els goigs narrats
Recordi amb gràcia el feligrès
Que si no se cita un nom explícit,
Aquest escrit és sagrat i lícit

Per la boca mor el peix,
No caiguen en temptació
I que si algú se'n aludeixi,
Sigui seva perdició

I ja de pas,
Que li caiguin a damunt les set plagues bíbliques,
Els quatre genets de l'apocalipsi,
La torre de babel,
L'ajuntament,
I la mare que ho va arribar a parir tot plegat,
A veure si rebenta!

Benvolgut poble de Berga,
En un forat amb goig reposa,
Una verge impura i fastigosa,
Santa Maria la Tenebrosa.

Vincenzo
Brandemburgo (2005)

Violència religiosa

Escrit extret de www.berguedallibertari.org

Berga, desembre 2005

Losdelcliper

El passat divendres 18 de novembre, com cada dia, a les 10:55h començava l'hora del pati de l'escola religiosa La Salle. Tots els alumnes estaven al pati; hi havia una petita aglomeració de gent davant de les classes de 2n, pocs moments després, va aparèixer un dels Germans de la Comunitat (l'únic que fa de professor).

Només arribar va començar a empenyer i a exigir als alumnes que marxéssim d'allà, acte seguit va fote una hòstia a un alumne que tenia justament al davant, cert és que en aquell moment van començar els insults i empeïtes cap al monjo.

Aquest germà, però, no és el primer cop que agredeix a un alumne (i més d'un cop a agredit repetits cops a un mateix alumne).

Aquest cop, alumnes de

tots els cursos feien assentades al pati com a senyal de protesta, però; no va servir de res, van exigir la dimissió de les aules del Germà però ell s'hi va negar.

Així que aquest cop tampoc s'ha aconseguit res, el germà; segueix fent classes i segueix tenint un comportament irracional i violent amb els seus alumnes, i és segur que tard o d'hora tornarà a agredir-nos.

Sort en té ell, que resant dos Ave Maries i un Pare Nostre ho arregla tot, ell si que és una bona mostra de predicar la seva fe amb l'exemple.

Detenció irregular dels Mossos d'Esquadra a l'Hospitalet de Llobregat

Desembre 2005

Plataforma contra el pla caufec

Els fets del 20 de novembre de 2004 Dues persones de la plataforma popular contra el pla Caufec d'Esplugues són detingudes irregularment pels mossos d'esquadra de L'Hospitalet a la parada de tramvia de Can Rigalt.

► **El judici va demostrar les falses acusacions arrel de les Greus contradiccions dels 4 mossos que van declarar. Al final la jutgessa dicta l'absolució.**

Sense demanar la documentació prèviament, el cap de l'operatiu decideix portar a 9 persones a comissaria i dues d'elles acaben detingudes i acusades de resistèn-

cia, desobediència, atemptat a l'autoritat i lesions amb penes de presó.

El judici va demostrar les falses acusacions arrel de les Greus contradiccions dels 4 mossos que van declarar. Al final la jutgessa dicta l'absolució.

Un any després dels fets anunciem la querrela per detenció il·legal i maltractaments.

Comissaria dels Mossos d'Esquadra: cruïlla dels c/San Rafael i Teide (barri la Florida-les Planes).

Segresten un sant d'una capella del camí de Queralt

Abans de tancar l'edició del present número de *el pèsol negre* ens ha arribat per correu electrònic un comunicat informant del "segrest" de la figura "d'un membre de gran rellevància del santoral catòlic comarcal" d'una

capelleta del camí de Queralt. Aquesta acció la reivindiquen les autoanomenades "Pubilles de Belzebú", i a continuació passem a reproduir íntegrament i literalment el comunicat que ens han fet arribar:

▲ Les "pubilles" ens han fet arribar fotografies on veiem el Sant captiu

Berga, desembre 2005

Pubilles de Belzebú

“ Marina d'Or, a 9 de desembre de 2005

Comunicat oficial

Pubilles de Belzebú (cèl·lula berguedana)

Dins del marc d'una campanya programada, la unitat operativa de les Pubilles de Belzebú a la comarca del berguedà ha assolit amb èxit la captura d'un membre de gran rellevància del santoral catòlic comarcal, que s'amagava a l'obaga de Queralt acompanyat d'un infant, retingut també fins que una investigació interna determini la seva relació amb el captiu.

L'alliberament dels hostatges es produirà quan siguin satisfetes les següents peticions:

- Dissolució de l'Estat del Vaticà i redistribució dels seus béns entre el poble de Trinidad i Tobago.
- Retorn immediat al poble sahrauí de les illes Canàries i de les Malvines a Argentina.

- Desballestament de la flota de guerra andorrana.
- Deportació a Lituània dels Mormons de Salt Lake City.
- Gratuïtat o demolició del túnel del Cadí.
- La línia de Molt Alta Tensió (MAT) per la Quar.
- Fusió, democratització i reestructuració de les dues cadenes locals de televisió.
- Deu abonaments de temporada pel Parc d'Atraccions del Tibidabo.
- Inclusió del Berguedà dins la federació Helvètica.
- Exigim la Patum com a Patrimoni únic i exclusiu de la Vall d'Areny.
- Condonació total del deute extern de Macedònia.
- Reconversió de l'aeroport de Sabadell en el cosmòdrom Yuri Gagarin.
- Que la casa Frigo torni a fer el Tiburón i Dràcula originals.
- Desratització de la cereria de Berga i posterior conversió en una sala municipal de sadomasoquisme; amb preus populars, subvencionada per l'Ajuntament i adaptada a mobilitat reduïda.
- Ingress en un compte numerat del Royal Bank of Honduras, amb seu a les Illes Caiman, d'una suma total de 250.000.000

de marcs de la República Democràtica d'Alemanya (RDA) amb bitllets de dos marcs usats i no consecutius.

▲ En cas que les nostres peticions no siguin ateses en el termini fixat, el vostre execrable ídol serà desmembrat i sodomitzat fins que el seu recte tingui el diàmetre de la boca sud del Túnel del Cadí.

En cas que les nostres peticions no siguin ateses en el termini fixat, el vostre execrable ídol serà desmembrat i sodomitzat fins que el seu recte tingui el diàmetre de la boca sud del Túnel del Cadí. Termini fixat: campanada número 7 del rellotge solar de Sant Pol de Mar, la nit del dia 31 de desembre de 2005.

Visca el Berguedà, Visca els Sodomites!!!

Pubilles de Belzebú"

"Multicines Catalunya" de Berga: explotadores!

▲ Multicines Catalunya, situat al carrer major de Berga

Berga, desembre 2005

Un amigo

Juan, el encargado del cine Catalunya de Berga ya no trabaja en dicho cine. Después de ocho años de dedicación y trabajo, atendiendo al público y solucionando infinidad de problemas, parece ser que los empresarios han decidido prescindir de él. Durante tiempo le han estado presionando, haciéndole la vida imposible. Siempre sale mas a cuenta que alguien "se canse" de un trabajo que echarlo i tener que indemnizarle. Pero Juan no se cansaba. Allí seguía día tras día cumpliendo con su trabajo siempre con una sonrisa, a pesar del ahínco que ponían algunos en borrarla de su boca...

Pero como esto sólo no servía, empezaron a rebajarlo de categoría dentro de la empresa... Y allí seguían Juan i su sonrisa, como siempre, haciendo su trabajo...

Finalmente, los dueños de la empresa, sin tener en cuenta estos ocho años de servicio, le han obligado mediante coacciones y amenazas a renunciar a su puesto de trabajo, quedando así sin indemnización alguna...

Esto es lo que éste hombre ha obtenido después de tantos años de completa dedicación a éste cine...

Y todo porqué uno se hace mayor y ya no les sirve... Todo por tener mas de cincuenta años. Parece mentira, pero así es la cruda realidad. ¿Qué es lo que pasa? ¿Es que por hacerse

mayor, uno ya no sirve para atender al público? ¿Dónde vamos a llegar?

▲ La verdad es que son unos explotadores que pagan unos sueldos ridículos teniendo en cuenta que en un cine se trabajan fines de semana i festivos, que obligan a trabajar a sus asalariados más horas de las acordadas sin cobrarlas

Seguramente, pretenderán "rejuvenecer" la plantilla, por cuestión de imagen. Pues bien, para acabar sólo decirles a los señores empresarios, que aunque la mona se vista de seda, mona se queda. Es decir, que podrán seguir echando a la gente porqué se hace mayor y ya no les gusta, pero no podrán evitar que la gente acabe sabiendo la verdad... I la verdad es que son unos explotadores que pagan unos sueldos ridículos teniendo en cuenta que en un cine se trabajan fines de semana i festivos, que obligan a trabajar a sus asalariados más horas de las acordadas sin cobrarlas (como ahora en fiestas), i que utilizan los métodos mas rastroso i ruines para conseguir lo que quieren, como han echo con el amigo Juan.

¡Que tengas mucha suerte Juan!!

2005 Berga, Torà, París... cròniques de la repressió

8.200 cotxes cremats, 2.700 detinguts, 8 expulsats, desenes de ferits, un mort, milions d'euros perduts i centenars de nous odis creats aquest és el balanç final de 14 nits de disturbis als suburbis de les principals ciutats franceses.

Manresa, desembre 2005

La pantera negra

S'han donat moltes explicacions sobre els motius de la revolta, la majoria de mitjans han repetit la versió oficial de la policia i del govern francès ("un grup de joves de barris marginals la majoria d'ells immigrants han decidit divertirse cremant cotxes, fet que ha motivat una forta presència policial, és necessita més mà dura"); els medis més "progressistes", si és que n'hi ha algun, donaven les culpes a la marginació social i a la falta d'esperances de la gent que vivia en els suburbis i que finalment havia esclatat en forma de revolta violenta. Aprofitant la millor òptica que dona el temps passat i utilitzant fonts presencials dels fets i la tasca dels mitjans i periodistes independents, aquesta és un intent de recopilar els fets:

El 26 d'octubre un grup d'adolescents entre 15 i 21 anys juguen a futbol al carrer a la ciutat de Clichy sous Bois (propera a París) de cop i volta un cotxe de policia amb els llums i la sirena connectats irromp a la plaça; els nois es posen a córrer i el cotxe patrulla els persegueix, no són sospitosos d'haver comès cap delictes, ningú els ha denunciat ni s'ha queixat i no tenen antecedents penals de cap tipus, a pesar de tot la policia els persegueix com a criminals, el seu delictes serà ser africans ja siguin subsaharians o magrebins. 3 dels nois s'amaguen en una casa amb la mala sort de ser a la vegada un subtransformador, dos d'ells moren electrocutats Zaid i Bouna de 15 i 17 anys. Com resaven les camisetes que lluien els assistents a la manifestació en protesta per la seva mort "Mort pour rien" ("Morts per res")

Era la gota que feia vessar el vas, la gent que malviu als suburbis no només han de suportar la

marginació social, la falta d'oportunitats i la discriminació com diuen els mitjans progressistes sinó també el racisme i les constants provocacions dels cossos de policia, perquè a França com a Estats Units, Espanya o Catalunya pel govern i sobretot per la policia ser d'un color de pell diferent, d'una religió diferent o d'una forma de pensar, vestir, estimar... diferent a l'hegemònica es motiu prou vàlid perquè et persegueixin, et detinguin, et vexin i et torturin.

Els ànims estaven encesos, però el barri està de dol i pocs tenen ganes de gresca.

Fins que arriben les declaracions de la policia. No volen que la seva imatge quedi tocada, comencen a donar diverses versions (si els nois eren sospitosos, després si els dos nois morts no, però sí els seus companys, després que ells mai van perseguir ningú) podien enganyar a la gent que només se'ls escoltava a ells, però no podien enganyar a la gent de Clichy, ni a tots els habitants dels suburbis francesos que més d'un cop s'havien vist vexats tantes altres vegades pel fet de ser negre, àrab, pobre, o antisistema.. Com va passar a

Berga, la policia per justificar els seus errors, defuig responsabilitats, s'inventa mentides i fa passar a les víctimes a culpables, tot per sortir-ne impune. Els ànims s'encenen. Cap de les versions oficials s'aguanta per enlloc i la ràbia, el dolor i l'odi es concreten amb la crema indiscriminada de cotxes i d'edificis públics (al ritme d'una trentena per nit).

És l'inici del Ramadà i la comunitat musulmana es reuneix a la mesquita per celebrar la Nit del Destí (a fora al carrer 400 antiavalots CRS patrullen pels carrers deserts, fent insults racistes a la gent del barri) el seu desig és clar marcar el territori a través de la força i provocar.

Comencen les primeres baralles entre el jovent i la policia. El 29 d'octubre una granada de gas lacrimogen és llançada a l'interior de la secció femenina de la mesquita de Bousquets, les dones surten en allau perquè el gas els crema la pell i els irrita ulls i fosses nasals, a la sortida són insultades per la policia ("pute, salope"), el model de granada és l'utilitzat per la policia (de nou les contradiccions de la versió de la policia: primer que

no era gas lacrimogen sinó algun spray antipersona dels manifestants, demostradament fals, al final reconeixen que era una granada de les que ells i només ells utilitzen habitualment però no saben com hi va anar a parar, quina casualitat oi?)

El dia següent el ministre de l'Interior francès Nicolas Sarkozy fa una polèmica roda de premsa en la qual diu que cal netejar els suburbis de la xusma que els habita i que cal més mà dura, concretament tolerància zero.

A partir d'aquí el conflicte s'escapa de les mans, els cotxes cremats per nit passen de ser 30 o 40 a primer 500, després 1.000 i fins 1.500 cotxes, el conflicte deixa de ser una qüestió dels suburbis parisins passa a totes les ciutats grans de França primer i altres països europeus després (Bèlgica, Alemanya, Grècia, ...)

L'exèrcit estar a punt de sortir al carrer, el toc de queda s'imposa als barris "sensibles" ningú pot sortir de casa a partir de les 22h, es prohibeixen les concentracions i les manifestacions del cap de setmana, la policia pren el control militarment del barri, tothom passa a ser considerat

delinqüent, com passa a Estats Units, Espanya, Catalunya o fins i tot Berga qualsevol conflicte s'utilitza per retallar les llibertats a les persones i imposar l'arbitrarietat de la força policial, a partir d'ara manen ells i poden fer el que vulguin; de fet fins al febrer qualsevol alcalde o cap de policia té la possibilitat d'establir tocs de queda.

Es detindran centenars de persones a diari. El ministre Sarkozy mostra la seva proximitat al feixisme de Le Pen, anunciant que tots els estrangers detinguts seran expulsats del país encara que tinguin els papers en regla, és una forma de focalitzar el problema en la immigració i els estrangers, creant odi racial i una falsa sensació de que la immigració era el kit d'aquesta qüestió (al final dels 2.700 detinguts només eren 8 els estrangers que van ser expulsats, un 0.3 % del total de detinguts)

Després de 14 dies ja no es cremen més cotxes, la vigilància policial es fa present a tot arreu, tothom és sospitos, s'estableix una espècie de calma tensa, com un bosc acabat de cremar, la repressió policial és màxima i la gent del barri es veu obligada a tornar a la seva pèssima escola, la seva quasi inexistent sanitat, a la seva no-feina, a les seves cases degradades i a la seva manca d'oportunitats; tot recordant el somni que en una nit de tardor els esclaus es van sentir per un moment lliures ni que fos cremant-li el cotxe a l'amo, un amo que no deixa de ser classe mitjana com nosaltres que per quatre engrunes de pa (hipoteca, cotxe i playstation) ens venem l'ànima.

PD: Estem intentant confirmar si Montserrat Tura ha demanat que el tió li cagui una foto del Sarkozy signada. Seguirem informant.

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

Bicilindrics

Bi.cilindrics, s.c.p.
C/ Raval, s/n

08272 Sant Fruitós de Bages
Telèfon i fax: 93 876 03 09
Especialitat en Moto Guzzi
Fanàtics de les OSSA i DUCATI
Servei DERBI i KAWASAKI
Mòbil: 639 11 25 58

web: <http://personal2.redestb.es/bi.cilindrics>
Persona de contacte: Pep.
e-mail: bi.cilindrics@retemail.es

Forn Torba
PRODUCTES NATURALS

C/ Mossen Jacint Verdaguer, 46
Manresa
tel. 93873 13 50

Encara no la tens?

Bar Porró
c/Major (Manresa)

▲ pancarta penjada a l'autovia A2 a l'altura de Castellolí (l'Anoia).

Noves esperances a Torà: reoberta la querella per tortures

Degut a la pressió social la denúncia per tortures presentada per un dels joves de Torà i posteriorment arxivada ara torna a estar en mans de la

judgesa. Així doncs bones notícies pels joves de Torà en aquest calvari que els estan fent viure

Torà, novembre 2005

Manuel Arcs

El dilluns 14 de novembre els tres joves de Torà han de viatjar a Madrid, per fer una vista al sr. Jutge Fernando Grande-Marlasca a l'Audiència Nazional, on se'ls fa l'acusació de pertinença a una organització terrorista d'indole anarquista i se'ls processa per delictes d'estrall i tinença de substàncies explosives i inflamables amb finalitats terroristes; arrel d'una declaració signada sota tortura, per JVC, durant l'aplicació de la llei antiterrorista l'abril del 2003, per ordre del sr. Garzón.

El dijous 17, a l'Audiència Provincial de Lleida, es presenten 656 signatures demanant la reobertura de la querella per tortures, presentada fa més d'un any, i arxivada posteriorment. La sorpresa va ser quan el jutjat no accepta les signatures, ja que inesperadament el cas torna a estar en mans de la mateixa jutgesa que anteriorment va arxivar-lo, al jutjat d'instrucció n.2 de Lleida.

Així i ara, fruit de la pressió social i l'inconsumible flama de suport als companys (si més no, així ho volem creure); s'obre de nou la possibilitat de que siguin jutjats els implicats directes en

la tortura. Els membres de la Brigada d'Informació de la Policia Nazioanal i els aprenents de botxins, els Gossoss (d'esquadra).

Si el teatre institucional de justícia, no es fa el suc davant les proves mèdiques (que evidencien l'alteració física amb subministració d'anfetamines a comissaria al company JVC, sota l'aïllament que empara la llei antiterrorista) i té en compte les declaracions d'aquesta víctima de la democràcia, en que afirma que va ser obligat a mantenir-se quiet i dret durant hores, obligat a mantenir-se despert i aguantant amenaces com:

"seràs conduit a la presó, on un grup de presos zeropositius et violaran, mentres nosaltres (els gossos i maderos) o farem amb la teva nòvia", o " si surts de la presó no cal que tornis al teu poble ja que allà tothom està en contra teva pel fet de que ets terrorista"... I si la jutgesa no perd de vista el fet de que al tercer dia d'aïllament, fruit dels fenomens recentment explicats, JVC és ingressat a l'Hospital Arnau Vilanova de Lleida i posteriorment traslladat al Hospital psiquiatric de Santa Maria, on després d'un procés degeneratiu va haver de ser ingressat a la UVI. O es mira l'informe d'Amnistia Internacional de l'any 2003, en què anomena aquest cas. Aquesta senyora magistrada, sense cap mena de dubte podrà concloure que aquí, en democràcia, i ara, al segle XXI, estem parlant de tortures dins de les post-modernes comissaries dels gossos (d'es)quadra.

▲ *si bé no és farà la justícia que més d'un de nosaltres voldríam, sí que crearà un nou precedent de tortures, que de segur ajudarà a d'altres judicis que viuen els companys d'Hospitalet, Viladecans, Barcelona, València... Sentència que ens donarà forces i arguments per adonar-nos i fer adonar que aquest sistema no és just, i que hi ha una guerra bruta contra la dissidència.*

Conclusió que si bé no es farà la justícia que més d'un de nosaltres voldríam, sí que crearà un nou precedent de tortures, que de segur ajudarà a d'altres judicis que viuen els companys d'Hospitalet, Viladecans, Barcelona, València... Sentència que ens donarà forces i arguments per adonar-nos i fer ado-

nar que aquest sistema no és just, i que hi ha una guerra bruta contra la dissidència. I el que és més important en aquest tema en particular: Un reconeixement d'aquesta tortura per part de la institució de justícia hauria d'anul·lar el processament judicial de l'Audiència Nazi-o-anal, deixant nul·la la declaració presa sota tortura, en què es basen les raons per inculpar a JVC i als altres dos companys toranesos; tot i que sense voler cridar el mal temps, esperem que si es el cas no es produeixi tal paradoxa de continuar el procés de Madrid.

És perquè avui sembla que els aires ens acosten a port, que demanem el màxim suport, denúncia i solidaritat perquè aquest mal son que viuen els nostres companys acabi el màxim de ràpid possible, i així arribant a port, puguin somniar, il·lusionar-se, riure i plorar; i el que és més important, projectar i decidir el propi camí, escriure el guió de les seves pròpies vides.

Perquè la repressió és símptoma que la lluita està ben dirigida...ara i sempre amor, humor i respecte!

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

Cannatura
GROW SHOP

Articles pel cultiu.
Interior i exterior.
Llavors, cactus.
Llibres, revistes, manuals.
Parafèrnia.
Roba i cosmètics de cànem.

www.cannashop.com
c. talamanca, 15. 08240 manresa. tel. 938.751.861
e.mail: decanashop@mxmail.com

BAR
ginesta

pl. Maragall·2
08600·Berga
Tel· 93 822 00 67

BERGA

Passeig de la indústria 62
nº 4 Telef. 93 821 03 64

trencadis

Si vols passar una bona estona, Vine!

Plaça Pare Claret, 4 Tel. 938370752
08650 SALLENT

Per què diem No a la MAT

La construcció de línies MAT significa la perpetuació d'un model energètic obsolet, depenent dels combustibles d'origen fòssil, que dona l'esquena a la competitivitat a mig i llarg termini de l'economia catalana i no assegura la qualitat de vida de la població

Manresa, desembre 2005

Plataforma No a la MAT

Parlem de la Molt Alta Tensió (MAT), un innecessari projecte d'interconnexió elèctrica amb l'estat francès que ja ve dels anys vuitanta, però que últimament està d'actualitat informativa als Països Catalans. L'any 2007 els governs espanyol i francès preveuen que funcioni algun dels traçats projectats pel Principat (Sentmenat-Bescanó-Baixàs o bé Vic-Coll d'Ares-Baixàs) i la contestació va creixent dia rere dia.

Penseu per un moment el que significaria la creació d'una línia elèctrica de 400.000 volts per a una important part del territori d'Osona, el Ripollès, el Vallès Occidental i l'Oriental, La Selva, el Gironès, el Pla de l'Estany, el Baix Empordà i l'Alt Empordà, el Vallespir i el Rosselló. Les torres més petites fan 35m d'alçada (igual que un edifici d'11 plantes) i poden arribar fins a més de 46m d'alçada. Aquestes pilones tenen un ample de 25m i una base de 10m per 10m. La zona d'estassada és, com a mínim, de 60m. i la zona afectada directament és de 300m. Les conseqüències d'una intervenció d'aquestes dimensions són:

- L'alteració dels sòls i de la xarxa de drenatge, en alguns casos sense respectar zones d'elevat interès natural o territoris directament declarats PEIN (com la zona Guillerries-Savassona).

- Reducció de la productivitat de terrenys agrícoles, forestals i explotacions ramaderes, aquestes últimes pels efectes nocius dels camps electromagnètics. El turisme verd perd la seva oportunitat.

- El risc d'incendis forestals en les zones afectades creix. Si les estadístiques es basessin en la superfície cremada en comptes de basar-se en la quantitat d'incendis, les línies elèctriques serien el primer responsable per hectàrea cremada.

- Hem de tenir molt present la incidència sobre la salut de les persones que significa l'exposició quotidiana a la proximitat del camp electromagnètic que genera una línia MAT. Estudis científics publicats en l'any 2004 relacionen de forma directa aquest fet amb l'aparició de problemes de salut com cefalees, perturbacions auditives, creixement espectacular del risc a contreure leucèmia en els infants...

La construcció d'aquestes línies MAT té com a única raó de ser l'increment del comerç energètic amb França, un estat nuclearitzat amb un ingent excedent energètic que necessita col·locar en els mercats deficitaris. Una prioritat de les grans corporacions que es dediquen al negoci de l'energia, que exerceixen una posició de monopoli.

Davant d'aquesta infraestructura nociva la ciutadania ens hem trobat amb manca d'informació, un diàleg nul amb l'administració, política de fets consumats, maniobres per enfrontar i dividir possibles territoris afectats, arguments que es demostren falsos...

I és que el problema va més enllà dels territoris i persones directament afectades. La construcció d'aquestes línies MAT té

com a única raó de ser l'increment del comerç energètic amb França, un estat nuclearitzat amb un ingent excedent energètic que necessita col·locar en els mercats deficitaris (Portugal, Magreb...). Una prioritat de les grans corporacions que es dediquen al negoci de l'energia, que exerceixen una posició de monopoli i no volen fer cap pas cap a un model energètic amb fonts renovables, descentralitzat, de generació distribuïda, més democràtic, saludable i respectuós amb el territori i les persones.

La construcció de línies MAT significa la perpetuació d'un model energètic obsolet, depenent dels combustibles d'origen fòssil, que dona l'esquena a la competitivitat a mig i llarg termini de l'economia catalana i no assegura la qualitat de vida de la població. Alemanya és un altre exemple. Des de fa anys està reduint en gran mesura les línies de transport elèctric gràcies a l'estratègia de descentralitzar la producció, augmentar la participació de les energies netes i desenvolupar traçats de línies elèctriques més eficients. Així ha aconseguit ser el país europeu amb menys interrupcions del subministrament. Per totes aquestes raons diem No a la MAT, ni aquí ni enlloc! Ni enlairada ni soterrada!

Per més informació:

[www.http:// no-mat.org/nuke](http://www.no-mat.org/nuke)

Èxit al concert per l'autogestió del Pèsol Negre

Berga, desembre 2005

Gbx

El passat 12 de Novembre es va celebrar al local de l'assemblea de Joves de Sallent un concert per l'autogestió de l'informació organitzat pel Pèsol Negre i persones solidàries. El concert va començar amb l'actuació del grup "Kòdul", integrat per persones de Sallent i Balsareny, que van oferir una actuació d'una àmplia varietat estilística i va fer ballar el públic amb el seu so festiu. Ja desde bon principi el local es va omplir de gent, que vam poder seguir després les actuacions dels grups berguedans "La Melée del Gremi" i les

seves rimes hip-hop, el punk-rock insultant dels "The Mentés" i la tralla hard-core dels Ajos Porros Band.

Finalment vam poder gaudir de la ballaruka oferida pels DJ's. Gràcies a tots els grups i tècnics per aquell concert, a la gent de l'Assemblea de Joves de Sallent pel local i el recolzament, a la penya del Carnaval de Sallent per la col·laboració i a tots i totes les que hi van assistir, per la vostra càlidesa. I gràcies finalment a la fàbrica Damm, per acompanyar-nos en tantes farres. Algun dia serà nostra, i aquell dia, només aquell dia, beurem amb moderació.

Balanç

406 entrades venudes
Benefici net (entrades més barra) 2.003 euros

Gràcies a totes per seguir fent possible el Pèsol Negre!

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

**SINDICAT DE MINERIA
SINDICAT D'ACTIVITATS
DIVERSES
SALLENT**

C./ Clos, 5. 1r pis.
08605 Sallent
tel. 938370724

CGT

llibres Música Roba
faller de serigrafia
Centre de Documentació
Espai de recerca
Zona mèdia

C/ Riego 35
t. 93 298 99 47
08014 BCN

Laciutatinvisible

973 37 01 89
Plaça Major
num. 6
25716
Gósol
Lleida

Bar la Placa

H
L
I
D
N
E
S
F
T
C
A
R
T
A
B
R
E
S
F
I
N
A
R
T
A
P
O
R
T
I
N
S
A
O
U
K
A
M
U
S
I
O

Llibreria QuatreCantons. Placeta Ciutat 12, 08600-Berga
Tel/Fax(93)8212948-4cantons@correu.vilaweb.com

Breve introducció a la lluita de liberació de los saharauis

El Sahara Occidental es totaví hoi la última colonia de Àfrica. Menció a parte merecen Ceuta y Melilla con su alambrada de la vergüenza, donde se asesina impunemente a los pobres

africanos que huyen de la miseria y las guerras; sin duda Ceuta y Melilla son de África.

Sallent, novembre 2005

El Quemao

En España vamos de europeos, por tanto ninguna gota de sangre habría que derramar en estas falsas fronteras ni por los que intentan pasarlas ni defenderlas. Vaya por delante mi oposición a las malditas fronteras en general, por culpa de las cuales la humanidad ha sufrido consecuencias indecibles.

España como potencia colonial desaparece del contexto mundial en el siglo XIX en dos momentos: la independencia de las colonias americanas y la pérdida de Cuba, Puerto Rico y las Filipinas en 1898; a partir de entonces las posesiones del norte de África serán el último reducto del colonialismo español.

Las ¾ partes del Sahara Occidental ocupadas por Marruecos están cada día más marroquinizadas, los saharauis malviven humillados por la ocupación militar y sus familias siguen esperando en los campamentos de refugiados de Argelia que la comunidad internacional fuerce la voluntad de Marruecos pero las esperanzas se agotan.

El Sahara Occidental fue la última posesión colonial española, después de los hechos de Ifni (1957) y de la proclamación de la República de Guinea Ecuatorial en 1968.

▼ Massificació de la "presó negra" a la ciutat Aaiún

En 1974 hubo un primer intento de organizar un referéndum de autodeterminación del pueblo saharauí a cargo del gobierno español, posteriormente en 1992 y 1998 otros intentos (en este caso a cargo de Naciones Unidas y de su cuerpo especial para el Sahara el Minurso) que fracasaron torpedeados por el rey de Marruecos.

El destino del Sahara Occidental se resuelve en unos años (1974-78) en los cuales existe un panorama político en España muy inestable (la lucha revolucionaria iba en alza mientras la debilidad del régimen junto a la agonía del dictador eran evidentes) que coincide a la vez con la necesidad de las potencias occidentales de apoyar la monarquía marroquí como garantía de sus intereses ante el peligro de extensión de regímenes más radicales (tipo Argelia o Libia) momento que fue aprovechado por Hassan II para iniciar la

Marcha Verde (proceso de colonización del área saharauí por parte del régimen marroquí).

El 14 de Noviembre de 1975 se firman los acuerdos tripartitos de Madrid entre España, Marruecos y Mauritania por motivo de los cuales España se retira del Sahara Occidental y renuncia a los derechos españoles sobre la que era hasta ese momento provincia n.º 53 (a pesar que días antes el actual rey de España en visita a la zona, decía en discurso grandilocuente para arengar a la tropa: " derramaremos hasta la última gota de sangre en la defensa de aquel territorio".

Las poblaciones saharauis fueron rodeadas con alambradas de espino para impedir su huida y se cedieron a los gobiernos de Marruecos y Mauritania las fichas policiales sobre saharauis afectos al Frente Polisario.

El pueblo saharauí empezó su larga marcha por el desierto huyendo de las represalias de las nuevas fuerzas de ocupación y de los colonos que los atacaban con extrema violencia. Se calcula que un 10 % de la población saharauí perdió la vida en su huida; la causa principal de tan elevada mortandad fueron los bombardeos con napalm.

El Frente Polisario es quien organiza y coordina el éxodo y la creación de campamentos de acogida a los miles de refugiados que continuamente llegan a los campos, (la mayoría en condiciones pésimas) también organiza un frente para parar el golpe y la penetración de las fuerzas armadas marroquíes y plantarles cara. Tienen que conseguir ayuda y les falta de todo: medicamentos, tiendas, mantas, alimentos, armas...

El Polisario proclama la RASD República Árabe Saharaí y

Democrática y crea el ELPS Ejército de Liberación Popular Saharaí de 10.000 hombres con una lucha admirable golpea y desaparece y otra vez a las fuerzas de ocupación. El de agosto de 1979 Mauritania incapaz de soportar una guerra de este tipo firma un tratado de paz con el Frente Polisario y se retira del territorio; inmediatamente es ocupado por las Fuerzas Marroquíes, debido a la fuerte presión del Polisario, el gobierno marroquí inicia en 1980 la construcción del primer muro defensivo para impedir las incursiones del Polisario, en 1982 se construye el segundo y más tarde un tercero con 2500 km y unos 5 millones de minas a su alrededor. Los militares marroquíes desplegados en el Sahara son más de 150.000

Fruto de la presión militar saharauí el rey de Marruecos anuncia en 1991 que acepta el plan de paz diseñado por la ONU y la celebración del referéndum de autodeterminación, el tiempo ha demostrado que solo era una estrategia para que el Polisario cesara con el hostigamiento al que les tenía sometido; el tiempo jugará a su favor, la ONU es incapaz o no tiene ninguna voluntad de hacer cumplir a Marruecos los acuerdos firmados.

Las ¾ partes del Sahara Occidental ocupadas por Marruecos están cada día más marroquinizadas, los saharauis malviven humillados por la ocupación militar y sus familias siguen esperando en los campamentos de refugiados de Argelia que la comunidad internacional fuerce la voluntad de Marruecos pero las esperanzas se agotan.

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

BAR MUSICAL

EL CAU

**RONDA MORETA Nº51
08600, BERGA**

la mafalda

Sàhara Occidental: tant lluny, tan a prop

▼ Massificació de la "presó negra" a la ciutat Aaiun

Berga, novembre 2005

La Pantera negra

Segurament qualsevol podria donar opinions ben argumentades sobre el que està passant a Irak, el conflicte israelià-palestí o el cas de Txetxènia, (neocolonialisme, guerres per petroli, manca absoluta de respecte als drets humans, tortures, lleis antiterroristes feixistes, etc.. però més difícil és (per mí el primer) estar ben informat sobre un greu conflicte que passa al costat de casa nostra i en el qual el govern espanyol i té tant a veure: El conflicte del Sàhara Occidental.

La premsa occidental gira els ulls davant una de les més grans injustícies a nivell polític i col·lectiu que es produeix en l'actualitat, l'aliança entre els països occidentals (principalment Espanya, França i els Estats Units) amb el Marroc, sumat a la fèrria censura que es fa a qualsevol periodista estranger que intenti transmetre informació aconseguen evitar una conscienciació a gran part de la ciutadania per aturar aquesta salvatjada. El govern marroquí assassina, tortura, fa desaparèixer opositors i viola nombrosos drets humans a qualsevol que consideri sospitós de simpatitzar amb el moviment independentista dels sahrauís (és a dir qualsevol sahrauí). Amb la complicitat dels països occidentals i la inoperància de l'ONU incapaç de fer complir ni una de les seves resolucions, ja són 170.000 els refugiats que malviuen als camps de refugiats de Tindouf (Algèria), més els centenars de presos de la Presó Negra de El Aaiun on el terme drets humans és tan utòpic com la llibertat.

En els darrers mesos la intensitat de les revoltes sahrauís s'ha intensificat, fins i tot s'ha començat a parlar d'una Intifada, com més agressions, més respostes, i com més respostes més repressió. L'espiral de violèn-

cia s'intensifica i no es descarta que el Front Polisari torni a la lluita armada, la comunitat caldrà esperar a que sigui massa tard com a Palestina o Timor Occidental?

► **El govern marroquí assassina, tortura, fa desaparèixer opositors i viola nombrosos drets humans a qualsevol que consideri sospitós de simpatitzar amb el moviment independentista dels sahrauís.**

El 1991 la ONU va aconseguir que el Marroc signés una resolució per la qual es comprometia a convocar un referèndum per l'autodeterminació del Sàhara Occidental, com podeu suposar paper mullat (Marroc no convocarà mai un referèndum que sap que perdrà), pels governs d'Espanya, França i Estats Units el gas, el petroli i l'aliança d'un país estratègic valen molt més que la legalitat internacional (resolucions de la ONU o sancions del Tribunal Internacional de La Haya) o que la justícia, llibertat o supervivència dels sahrauís.

Des d'aquí només podem solidaritzar-nos amb la seva lluita i informar per tots els mitjans que puguem de tot el que està passant, esperant que més tard o més d'hora per una via o per una altra aconseguen la seva llibertat.

Per més informació:

www.wsahara.net/
es.wikipedia.org/wiki/Frente_Polisario
www.minurso.unlb.org/
www.spsrasd.info/index.html
www.es.amnesty.org/actua/sahara_sep05/
www.uv.es/~pla/alteritat/presahar.htm
canarias.indymedia.org/mod/comments/display/12274/index.php
www.spsrasd.info/sps-200204listepri.html

Josep Massana un anarcosindicalista de Vilada

Vilada, novembre 2005

M.

A finals dels anys vint, Ribes de Fresser (Ripollès) vivia un moment de gran moviment, esperonat per la construcció del tren cremallera de Núria. I allí van arribar per treballar en aquesta obra dos germans de Vilada, en Josep (Vilada, 30/09/1908 - Perpinyà, 21/11/1986) i en Vicenç Massana Casòliva (Vilada, 24/01/1915 - 19/09/1987). La vida allà, treballant colze a colze amb gent vinguda d'arreu, segur que els va aportar moltes coses; però de les coneixences que van fer, la que va deixar més empremta fou una joventut nascuda a Castellar de N'Hug. Treballava en una fàbrica tèxtil, ofici que havia après sent encara una criatura a Puig-reig; es deia Dolors Vilalta Pujol, i aviat van congeniar amb en Josep. Però la feina se'l va endur a la Cerdanya, deixant a Ribes la Lola i el seu germà petit, això sí, havent promès a la Lola que un dia tornaria a buscar-la. I va tornar. El 1933 la parella es casa i se'n va a viure al número 5 dels Clotassos de Vilada, un poble que aleshores tenia uns 800 habitants. En Josep treballava de paleta, sovint fora de Vilada, i la Lola era mestressa de la casa, una casa que van

saber que estava construïda damunt d'un antic pou d'aigua. En Josep no va parar de cavar en una habitació fins que va trobar el pou; i així la Lola va ser de les poques persones que tenien aigua a casa i no havia d'anar a la riera.

► **l'esglèsia de Vilada va cremar, però la bona gent de Vilada va respectar la vida del mossèn, que passaria la guerra en una casa de pagès dels afores, i camparia pel poble sense problemes. Van fer mal fet, ja que el molt fill de puta al acabar la guerra es dedicava a delatar i acusar la gent del Comitè i a tothom que fos mínimament "roig".**

El 14 de gener de 1934 hi han eleccions municipals a Vilada, i s'hi presenten dues llistes: La Lliga Catalana i l'Agrupació d'Esquerra Republicana de Vilada; en Josep el trobem en aquesta llista d'Esquerra. Va a votar un 60% del cens, 282 persones -de les quals 125 són dones-; La Lliga obté 158 vots, Esquerra 123, i hi ha un

vot nul. Formen govern Joaquim Vilaplana, Ramon Santandreu, Ramon Viñas i Josep Sans, de la Lliga; i Ricard Picas Bars i Josep Cunill Pujol (d'Esquerra).

Un parell d'anys més tard, en el padró d'abril de 1936, en Josep consta com a paleta que treballa per la Generalitat, i la seva companya, la Lola, consta com a rodaterra a la Fàbrica de Teixits Eugeni Valeri (Cal Meya). Precisament allí va ensenyar l'ofici a mitjans de juliol a Teresa Comellas Puig, que després de la guerra es casaria amb el seu cunyat Vicenç. Fou just tres dies després de l'entrada de la Teresa a la fàbrica que esclataria la revolució que va aixafar el cop d'Estat militar. Fou llavors que es va decidir socarrar una miqueta l'esglèsia parroquial; en aquells moments l'esglèsia ja s'havia posat al costat dels feixistes, i del cop d'Estat i la guerra en van dir croada, i el cabdill feixista va resultar que ho era per la gràcia de Dios...; estant així les coses el mínim que els hi podia passar és que se'ls socarrimés una miqueta l'esglèsia. I encara ara fan el ploricó recordant-ho, mentre segueixen amb el seu discurs reaccionari des de la COPE i en les manifestacions del PP. En fi, l'esglèsia de Vilada va cremar, però la bona gent de Vilada va respectar la vida del

mossèn, que passaria la guerra en una casa de pagès dels afores, i camparia pel poble sense problemes. Van fer mal fet, ja que el molt fill de puta al acabar la guerra es dedicava a delatar i acusar la gent del Comitè i a tothom que fos mínimament roig. Sense anar més lluny, el germà d'en Josep -en Vicenç- va passar una anys de presó després de la guerra gràcies al mossèn dels collons; el mateix li passà a l'Àngel Torrens Camprubí, i a tants altres.

El 28 de juliol de 1936, es formà oficialment el Comitè de Vilada, amb Ricard Picas Bars (ERC), Josep Cunill Pujol (ERC), Josep Massana Casòliva (CNT), Àngel Torrens Camprubí (CNT), Lluís Padullés Sans (ERC), Antoni Torradella Ripoll (CNT), Recaredo Bellés García (UGT), Joan Padrosa Diumenjó (CNT), Benet Deu Espelt (UGT), Josep Sabata (CNT), Jaume Soler (CNT), Anton Santanach (UGT), Josep Soca (UGT), Ramon Ribera Calderé (ERC)... En aquest temps la carretera que travessa el poble passà a dir-se carrer Ferrer Guàrdia; l'actual Hotel es convertí en un centre per a refugiats; etc. El 16 d'agost s'expulsà del poble al secretari Selva "per feixista" segons consta literalment en acta; aquest individu, caciquil i corrupte, va ser convidat a deixar el poble si no volia que li buidessin un carregador a l'estomac. Feia uns vint anys que era secretari de l'Ajuntament i, des de 1921, era també secretari de l'Ateneo Viladense, una societat monàrquica i conservadora presidida per Jaime Viñas Guitart i José Ferrer Viñas.

La CNT tenia el seu local al costat de l'Hotel, al carrer Ferrer Guàrdia, i comptava almenys amb la secció de paletes, de la que formava part en Josep. Altres membres de la CNT eren treballadors tèxtils (Anton Torradella és teixidor), altres treballadors de la central elèctrica de Teodor Miralles (Àngel Torrens Camprubí, Joan Pedrosa Diumenjó...).

En el primer Comitè en Josep formaria part de les comissions

de Foment i de Governació, i en la reestructuració del 18 d'octubre passaria a Foment, Obres i Treball. Després de presentar la dimissió a partir de maig de 1937, el 6 de juny és substituït per Jaume Soler (CNT), i marxa al front. L'hivern de 1939 les tropes feixistes van entrar al poble, i aviat va acabar la guerra. Al capdavant de l'Ajuntament es van posar Josep Ferrer Viñas -l'amo de la principal fàbrica tèxtil de la població, inclús durant la guerra- i, de nou com a secretari, en Selva. I va començar la repressió. Aviat va marxar del poble la Lola, sense saber res del seu company, a peu cap a Ribes. Allí havien rebut carta d'en Josep, ferit en un hospital de campanya a Caldes, de manera que van suposar que l'haurien dut a França; i la Lola va seguir cap a França, on al final es trobarien i intentarien refer la seva vida. En efecte, en Josep havia entrat a França per Portbou el 5 de febrer i havia estat a l'hospital de Perpinyà i posteriorment a un hospital de la regió del Loire. Un cop restablert col·laborà una temporada en aquell hospital, i després començà a treballar per « Établissements Sainrapt & Brice », el 26 de desembre de 1939. Fou paleta i posteriorment cap d'un equip de paletes a les canteres de Fontpedrosa i Thues, i des del 6 d'octubre de 1947 a Roquefort de Sault (Aude).

El setembre de 1950 era cap d'un equip de paletes a Roquefort i pertanyia a la Federació Local de la CNT d'allà (l'1 de setembre de 1944 s'havia afiliat de nou a la CNT); tot semblava anar bé, però el dia 7 el Ministre d'Interior francès va il·legalitzar el Partit Comunista Espanyol a l'exili, i aquella mateixa matinada les redades van ser nombroses. En Josep i la Lola van veure astorats com un munt de furgonetes de la policia s'aturaven davant casa seva, baixaven homes ben armats, els tiraven la porta a terra, els apuntaven i s'enduïen en Josep. El van deportar a Còrsega acusat de comunista. Immediatament la Lola va començar a moure fils per treure'l d'allà. El dia 11 Josep

Peirats Valls, Secretari General de la CNT a l'Exili, escrivia al Prefecte de l'Alta Garona exposant-li el cas i certificant que en Josep era afiliat a la CNT -i per tant enemic del PCE-. Es va comptar també amb el Servei de Protecció i Ajuda als Demòcrates Espanyols, amb un certificat de bona conducta de l'alcalde de Roquefort (20 de setembre), un certificat de l'empresa on treballava (12 de setembre), que diu que "cet ouvrier nous a donné entière satisfaction", cartes de les Federacions Locals de la CNT de Fontpedrosa i de Roquefort, etc. El 23 de desembre en José Barber, de la Federació Local CNT-Roquefort escriu a Josep Ester Borràs per fer-li conèixer el cas. En aquesta carta Barber diu que han sabut -per la Comissió Intercontinental de CNT- que el Ministre de l'Interior havia ordenat l'alliberament d'en Josep, i es pregunta per què després de tant de temps no s'ha fet efectiu encara. Ester respon que, en efecte, li consta que el

Ministre de l'Interior havia donat l'ordre d'alliberament. Que per què no l'han alliberat encara...? "Largo sería si tuviera que explicarte en detalle los motivos que lo han impedido; por otra parte, no creo prudente hacerlo por carta", diu Ester. Així que, ara per ara, ens quedem sense saber exactament els motius. Mentrestant en Barber i la Lola s'entrevistaven amb tothom qui pogués ajudar, fins i tot

algun Diputat. La Lola acabaria anant fins i tot a Còrsega, per tal d'estar amb el seu company. El 10 de març de 1951, José Barber escrivia de nou a Ester: "Hoy he recibido una carta del compañero Massana de Corse y en verdad me impresionan sus lamentaciones, así como la determinación que en su estado desesperado me dice que si no hay otra solución antes de pasar por lo que no es se iría a España. [...] Te pido me digas tu impresión si hay alguna posibilidad de que recobre su libertad pues si no la hay, con dolor se lo comunicaré y él mismo que determine [...]". Aquesta és la darrera carta de que dispo referent al cas; finalment, l'alliberament fou el març de 1952.

I una altra vegada, Josep Massana i la seva companya tornaven a la lluita per refer la seva vida i seguir endavant. I ho van aconseguir. Un temps més tard van comprar un terreny a Perpinyà i s'hi van fer primer una barraca de fusta, on

vivien mentre en Josep va anar construït una caseta. Allí van viure moltíssims anys, en Josep fins la seva mort, el 1986, i la Lola fins fa un o dos anys. Actualment viu prop d'Estrasburg amb la seva filla, el gendre i el tercer dels seus néts, i fa pocs mesos encara va tornar a Ribes. Quan m'explicava la seva història, deia que li agradava parlar-ne, perquè aquestes coses no s'han d'oblidar. Jo penso el mateix. Per això aquest escrit, un gra de sorra contra l'oblit.

* Les dates de naixement són aproximades, ja que en diferents documents apareixen diferents dates.

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

KAMILI@SETAS MUSKARIA
DISTRIBUIDORA ANTIAUTORITÀRIA
APARTAT 32 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
www.nodo50/kamilosetas
kamilosetas@nodo50.org

BAR DINAMIC
DESAYUNOS
TAPAS VARIADAS
PLATOS COMBINADOS

Estació, 16 - Telf 837 08 02 08650 Sallent

Ja a la Venda,
l'Agenda
Llibertària
2006
Pilla-la al
CSO la Tremenda
C/ St. Salvador n:24 cantonada
C/ Hospital. Manresa (el Bages)

AGENDA LIBERTÀRIA
o encarrèga-la/les a:
foigalada@ya.com
Ateneu Llibertari d'Igualada (l'Anoia)
gnt-486-08700 la

Llibertat i poesia

Sovint "tot demana una miqueta més de calma, i el cos demana una mica més d'ànima...", sovint, massa sovint.

Casserres, novembre 2005

Blanka

és que davant d'aquesta societat, tristament fonamentada en tan sols un parell, o tres, de dogmes i principis als que sovint s'adjectiven d'ètics, morals, bàsics, fonamentals o democràtics, un/a se sent l'espectador/a més integrat en l'obra més i més fantàstica, més i més terrorífica, més i més trampo-sa, l'obra que minimitza la llibertat, subtilment i cínicament, però entre les llanternes dels acomodadors (o acomodadores, no hi caiguem tampoc...) i les persones de davant, entusiasmades i orgulloses d'aquell gran espectacle, ens oblidem de recordar que aquella obra és la vida, que és l'interminable assaig d'una obra que, segurament per sort, mai s'estrenarà. La repressió i l'abolició de la llibertat es porta a terme d'una manera tant cínica que, per exemplificar la situació (imagineu-vos en el gran teatre...) explicaré una petita anècdota que narrava l'autor d'un llibre que llegia l'altre dia, una anècdota que, per simple que sigui, representa bastant encertadament una existència perforada de buits mediàtics que d'alguna manera s'han d'omplir per evitar tal dissolució (per impedir, a costa del que sigui, que el suposat final de l'obra acabi amb un miserable i apocalíptic desenllaç). L'autor en qüestió

va anar a comprar i a la bossa que li van donar per a guardar l'objecte (la qual de ben segur devia ser de plàstic, i si pot ser del més contaminant i no-degradable, millor que millor) hi havia escrit "compro: per tant existeixo", i així, amb quatre mots un/a queda absolutament immobilitzat/ada, afusellat/ada per un bombardeig de demagògia perversa que massa vegada s'amaga sota una petita capa de poesia (escrita amb un fred i correcte estil literari i amb una perfecte, morta i enganyosa estructuració de versos) o sota un tel·lectual, crític, pensat i intel·ligent. Per tant, amb un fet, el de manipular i reprimir utilitzant com arma corrosiva el consum, ens carreguem, de pas, i ja que hi som, a una quantitat abismes de coneixement i pensament i a una poesia que l'únic que deu fer és fer nosa, "els deu fer massa lliures" (deuen pensar).

Doncs per una vegada l'encerten. L'encerten perquè el valor de la paraula, les creacions àcrates, les utopies inventades, re-inventades o disfressades d'invenció i l'energia i el sentiment del poeta que l'únic que vol és ser poema són els que mai, però mai, podran ser acaparats i trinxats per les devastadores mans d'un capitalisme agressor i violent, senzillament perquè no hi cap, senzillament perquè la paraula, el vers i la

sensació, en tant que són i deixen de ser, queden allunyats de qualsevol tipus d'invent humà feixista i opressor, de qualsevol pensament únic i de qualsevol privatització del saber i del sentir.

▲ *el valor de la paraula, les creacions àcrates, les utopies inventades, re-inventades o disfressades d'invenció i l'energia i el sentiment del poeta que l'únic que vol és ser poema són els que mai, però mai, podran ser acaparats i trinxats per les devastadores mans d'un capitalisme agressor i violent.*

Permeteu-me ara, doncs, citar a un gran amic, a un gran poeta, a una gran sensació amb cos de persona, a un malabarista de lletres i a un lluitador que té com a única arma la tinta: "Han dit els Déus que tot anirà bé fins que no vagi malament, metges i economistes estan amb ells, només els poetes s'han quedat al marge, disfrutant de la posta de sol".

còmics

BON NADAL

COMPREU I CALLEU!

EL MÓN ES TRANY
L'ELVIRA I EN MANEL ES VAN CONEIXER EN ALGÚN HOSPITAL REHABILITANT-SE DE LA SIDA. NO CREC NI QUE FOLLIN, PER QUÈ ELL ES GAY. PER SI FOS POC, TENEN UN GOSSET AMB UNA POTA TRENCADEA PER 3 LLOCS. TOT I AIXÒ, ELLS SÓN FELIÇOS I JO NO HO SÈC. EL MÓN ES ESTRANY.

resenyes

Agenda llibertària **20 años no es nada**
(film documental)

Joaquim Jordà, 2005.

El món

Dos

Queda poca tinta per descriure el nostre context i per escriure alguna història de lluita col·lectiva. Per escriure el nostre propi text. Per escriure paraules vives, paraules crítiques i plenes de ganes d'esquitxar les emblanquines dels cinisme democràticoparlamentari...; asèpsia capitalista que ens envolta i s'imposa.

En Joaquim Jordà passa de la tinta a les imatges amb que documenta realitats esborrades i paraules silenciades que podem sentir properes tant en el temps com en l'espai: ens hi apropa des d'un enfoc que no busca espectadors sinó actors; que no busca personatges sinó persones. Amb el documental *20 años no es nada* Jordà continua la història col·lectiva de vint anys enrere fins a l'actualitat, amb les vides de cadascuna de les persones que visqueren i lluitaren a la fàbrica Numax*. Així, ha seguit elaborant documentals com aquest, en que, tal i com ell diu i fa, el director i tot el seu equip són aquells qui treballen a partir de provocar situacions. Aquesta vegada ho han fet recuperant i aportant imatges per reflexionar al voltant de com han viscut el procés d'una generació que es despulla davant de nosaltres, caminant des dels temps de la transició espanyola cap a l'actual monarquia parlamentària, el desenllaç de la reconversió industrial i la consolidació d'una democràcia capitalista.

Els relats de vides marcades a la fàbrica Numax, ara tornen generosament compartits per cadascuna d'elles tot teixint una memòria oral i visual de la lluita social i personal, de les seves trajectòries vitals, de desencants, de conviccions, de sentiments, de decepcions, de realitats, de resistències, de dol... que representen, així, uns testimonis importants (imprescindibles diria, inclús) a l'hora de conèixer com estan les que sobreviuen dignament d'aquells que "corrien davant dels grisos"...

Qui vulgui que vagi a veure aquesta pel·lícula. No li serà indiferent. D'unes que s'han emocionat en veure-la.

Arturo. Una muerte en manos de los medicos Benjamín Guix Melcior y Enrique Rubio Garcia
Edició de l'autora. Barcelona, 2003.

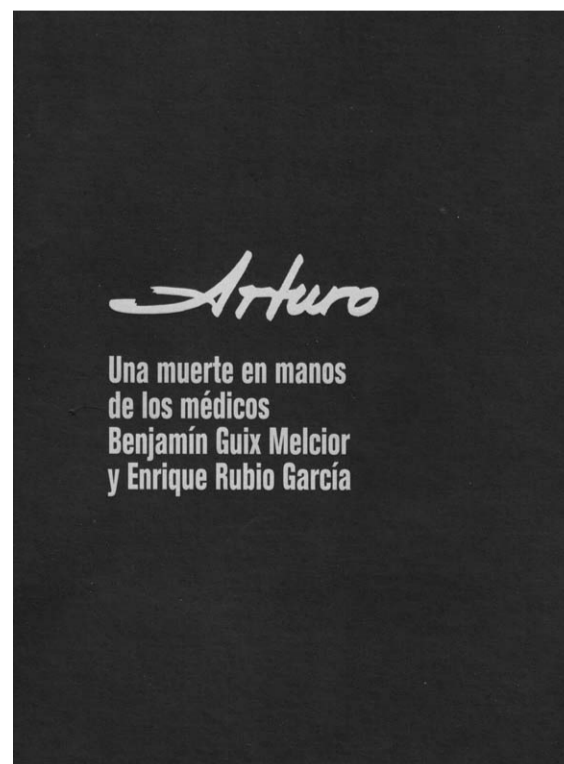
Berga

El Obtuso

Arturo, explica el cas d'un noi de 25 anys el març de 1988 quan els metges Guix i Rubio li van aplicar una dosi excessiva de raig gamma al cervell per curar-li una neurosi obsessiva, produint-li una radionecrosi profunda, també coneguda en el món mèdic com "cervell literalment cremat", que li va ocasionar la mort després de 5 anys de patiments indescriptibles la nit del 26 i 27 de desembre de 1993 a l'edat de 30 anys.

El llibre és el testimoni directe de la seva mare, Isabel Ferragut, la qual va desgranant tot el procés de la lesió cerebral que li van produir al seu fill en la Clínica Dexeus, fins la seva mort. I la posterior lluita en contra de la negligència mèdica, primer i després processal i institucional que la van portar durant anys a entrevistar-se amb els polítics més rellevants així com amb els màxims representants del món judicial i institucional, fins portar el seu cas al suprem amb resultats tots ells decebedors.

Es una visió devastadora del cinisme amb que es tapen les negligències en aquest país i la corrupció aclaparadora que impera en el sistema judicial. És un llibre permanentment actual perquè denuncia la indefensió de l'individu enfront la maquinària del poder.

Manresa

20 y 21 de diciembre

Estreno del documental

Entre el soroll i el silenci

Els bombardeigs franquistes a Manresa (1938-1939)

La aviación franquista bombardeó la ciudad de Manresa los días 21 de diciembre de 1938 y 19 de enero de 1939.

Como mínimo 35 personas perdieron la vida, 33 de ellas eran población civil.

Casi 70 años después, familiares de las víctimas y diversos testimonios presenciales nos hablan de aquellos hechos trágicos de nuestra historia contemporánea.

Sus aportaciones y reflexiones trascienden el ámbito local y se enmarcan en una visión global y humana del país.

El documental pretende hacer un ejercicio de recuperación de la memoria histórica, honrando las víctimas inocentes de la guerra civil.

poesia **TU DIFUS**

Un imaginari i persistent tirabuixó
m'escanya les entranyes
empès per la força de la decepció
guerra civil d'òrgans vitals
batalles de fel a l'americana:
sense escrúpols

tu
tu
tu
tu
tu
tu
tu

per fi, sol.

TRENS

Tip de veus superficials
petits dictadors sense discurs
i la rutina de la veu mecànica:
Sant Cugat, Sant Joan, Bellaterra
veu ferroviària
monarquia del desànim

ECO

Em vull sord
entre les veus del xiuxiueig
malaguanyada voluntat de bord
recaic esgrip rera esgrip
m'ofego captiu de la cobdícia del safareig
súbdit gandul de les veus del desordre

Lola de Bellaesguard (Berga)

Envieu-me les vostres col·laboracions!
La fem petar amb...

“The Mentés”, un grup punk berguedà “Farem punk fins que el capitalisme sigui destruït”

Els “The Mentés” són un jove grup de punk berguedà. Els hem pogut veure als escenaris despotricant de tot (el patró, l'imperialista, la televisió...) i convidant a la lluita. Ara els anem a buscar per saber una mica més d'ells. Es fan dir Aaron

Goldberg-Levi (cassoles i plats), Mobutu Wakelele (Balalaika), Manfred Hoffmann (cordes grosses) i James Murdock (galls i crits), pero sospitem que tan sols són pseudònims.

▲ Concert dels “The Mentés” a la Clusa

Berga, desembre 2005

G bx

Quant temps fa que toqueu junts? Vau començar de zero?

-Vam començar ara fa 3 anys. El guitarra havia tocat amb altres grups fa anys, però tenia els dits oxidats.

El baix havia tocat la flauta a EGB, el bateria feia soroll amb els objectes domèstics, i la veu amb prou feines cantava a la dutxa. Pel camí hem perdut un cantant i un guitarra. Ara ja no ens podem permetre perdre ningú més.

-Quin tipus de música voleu fer o quins éren els vostres referents?

-Punk i punk. I les jotes tortosines (guitarra).

-Jo el punk ibèric (bateria).

-Jo el punk alemany, particularment del 79 al 86 (baix).

- Jo el punk-rock d'arreu, una

mica de tot, desde el sinistre dels 80's (Paralís...) fins a clàssics com la Polla (veu).

-I com us va anar al principi? Les primeres cançons, els concerts...

-Al principi feiem pena i no teníem gaires mitjans. Erem precàries i seguim sent-ho. Hem aconseguit mantenir la línia, afortunadament. El primer concert va ser molt familiar, per un col·lega que es va morir, el Fons. El nostre segon concert va ser el fatídic concert de Patum, i des de llavors als concerts han abundat diluvis, enrampades o la detenció de part del nostre públic a terres de Ponent.

-Com us va anar l'últim concert per l'autogestió de la informació a Sallent?

-Estem molt contents. El públic era molt i extraordinari, el local era fantàstic. És el millor con-

cert que hem fet. Fins i tot algú va ballar i ens van tirar llaunes i gots, amb tota la nostra satisfacció. Fins hi tot una hippie ens va tirar una flor. Ja l'agafarem.

-Heu gravat alguna cosa?

-Sí, cada any gravem una maqueta però no hem publicat res. Degut al freakisme del nostre tècnic de so.

-I per quan la publicareu?

-A començaments d'any. Ja està tot a punt però encara tenim problemes amb el tècnic. De fet encara no sabem per quin any la tindrem.

-Què en sabeu dels disc de record i homenatge l'Isanta?

-És un disc pel company assassinat, en record seu i per recollir fons pels afectats. Hi participen bona part dels grups del Berguedà (vora 30) i aportarem

un tema propi i un tema combinat amb membres dels tres grups que tocavem pel concert de Patum. Han començat els preparatius i està madurant la història.

-De què parlen les vostres cançons?

-Pretenen parlar de temes socials, amb bastant poc encert i gens d'art i prosa.

-Teniu una tema dedicat a la Consellera d'Interior.

És cert, i això no s'acabarà aquí.

-Teniu alguna cosa a afegir?

-Farem punk fins que el capitalisme sigui destruït i les masses recuperin els mitjans de producció. Fins aleshores qualsevol que vulgui fer la guitza al capital pot comptar amb nosaltres. Quan poguem. I vulguem.

-Salut, companys.

Krisis

Si els anuncis de la tele i tota la programació et provoquen ventrellades de pura insatisfacció

Trinxa el monitor llença'l pel balcó sobre el teu patró

Si els pallassos mediàtics no et semblen gens convincents Si ni de petit ni ara et tragués el que et van dient

Trinxa el monitor llença'l pel balcó sobre el teu patró

Intoxica amb dioxines els actors del culebró no et malgastis més neurones mirant el televisor

Trinxa el monitor llença'l pel balcó sobre el teu patró